

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2002. FEBRUÁR

FORGÁCH ANDRÁS VÁSOTT KÖLYKÖK

(RUE MONTMARTRE 33. III. EM. 33.)

*Jean Cocteau regénye nyomán
(Toepler Zoltán változatának felhasználásával)*

Verának, Péternek és Zsuzsának

SZEREPLŐK:

ELISABETH
PAUL
GERARD
AGATHE / DARGELOS
MICHAEL

MAMA / MARIETTE / HÖLGY
FIÚHANGOK
KALAUZHANG
KISLÁNY

I.

Fiúk hangja. Sötét. Kövek koppannak, lábak dobbannak mindenütt

1. FIÚ Ki vagy?
2. FIÚ Én.
1. FIÚ Te? És még?
2. FIÚ Én.
1. FIÚ Szórakozol?
2. FIÚ Aha. Én.
1. FIÚ Hányan vagytok?
2. FIÚ Mi?
1. FIÚ Ti.
2. FIÚ Csak én, mondtam. Én és én.
1. FIÚ Ki vagy?
2. FIÚ Mért érdekel?
1. FIÚ Ne szórakozz!
2. FIÚ Én?
1. FIÚ Te.
2. FIÚ Akkor menjünk.
1. FIÚ Mért? Hová? A többiek?
2. FIÚ Arról volt szó, hogy itt várunk?

1. FIÚ Nem tudom.
2. FIÚ Akkor?
1. FIÚ Várhatunk. Lemaradtak.
2. FIÚ Micsoda?
1. FIÚ Semmi. Ne ugrálj!
2. FIÚ Most meg te nem tudod.
1. FIÚ Nem is érdekel. Készülj!
2. FIÚ Te kérdezősködsz folyton.
1. FIÚ Hogy eltereljem a figyelmedet.
2. FIÚ Próbáld meg!
1. FIÚ Mit?
2. FIÚ Elterelni.
1. FIÚ Nem mindegy?
2. FIÚ Jönnek már?
1. FIÚ Persze, majd nem jönnek. Ki vagy?
2. FIÚ Te látsz valamit? Én, te marha.
1. FIÚ Semmit.
2. FIÚ Mit semmit?
1. FIÚ Nem látok.
2. FIÚ Itt a csúzli.
1. FIÚ Kell a fenének. Izzad a mancsod.
3. FIÚ Vigyázz, itt vannak!

1. FIÚ Ez meg ki?
3. FIÚ Nem fognátok már be a seggpofátokat?!
1. FIÚ Jobbról jönnek.
3. FIÚ Mindenki minket hall.
2. FIÚ Ne lépj ki a kapu alól!
3. FIÚ Ha jelt adok, tűnjünk el!
1. FIÚ Most mit parancsolgat ez?
2. FIÚ Ne szólj bele, igaz van.
1. FIÚ Becsináltatok?
2. FIÚ Mennyi van?
1. FIÚ Elég.
3. FIÚ Futás!
1. FIÚ Én itt maradok.
2. FIÚ Akkor véged.
3. FIÚ Gyávák!
2. FIÚ Rohanj!
1. FIÚ Látod őket?
2. FIÚ Vak vagy?
3. FIÚ Balra! Balra!

*

GERARD Paul! Paul! Mi van, Paul? Kelj föl! Ömlik a vér a szádból.

PAUL Te vagy az, Dargelos? Ne haragudj rám, kérlek. Könnyörgöm, bocsáss meg.

GERARD Orvost! Hívjatok orvost! Nincs magánál.

*

MAMA Későn jössz.

PAUL Itt vagyok, az a fő, nem, mama?

MAMA Jársz te egyáltalán iskolába, Paul?

PAUL Hát persze hogy járok, mama. Minden reggel.

MAMA Annak örülök. Annak nagyon örülök. Annak örülök a legjobban, hidd el.

PAUL Mama, itt vagy még?

MAMA Akármikor. Akármikor itt vagyok.

PAUL Akkor beszélj még, mama! Beszélj hozzám!

MAMA Beszélék, kicsi Paul, beszéllek. Hallod a hangomat? Fáj valami?

PAUL A szívem.

MAMA Nekünk nincs szívünk, Paul.

PAUL Neked sincs, mama?

MAMA Semmi érzélgősség, Paul, semmi érzélgősség.

PAUL Fáj.

MAMA Mi fáj?

PAUL Dargelos.

MAMA Az ki?

PAUL Aki fáj. Annyira fáj az a fiú.

MAMA Szerelmes vagy belé?

PAUL Dehogy, mama, hogy jut eszedbe! Csak fáj. Itt vagy még?

MAMA Itt vagyok.

PAUL Tudod, olyan szeme van, hogy nem lehet belenézni. Sem a szemébe nem lehet nézni, sem a szeme mellé. Olyan szeme van.

MAMA Ismerem ezt a szemet. Ilyen szeme van a tigrisnek.

PAUL A tigrisnek, mama?

MAMA Igen. Apádnak is ilyen szeme volt. Sárgán világított, mint az abszint.

PAUL Sokat ivott a papa, mama?

MAMA Tigrisszeműek – a világ urai ők, Paul, a világ urai.

PAUL Jaj, mama, meghalok.

MAMA Én halok meg, te csacsi, én halok meg.

PAUL Ébren vagyok, mama?

MAMA Hát persze, kicsi Paul, hát persze. Az én kicsi fiam ébren van. Mi nem tudunk aludni.

PAUL Akkor fogd meg a kezemet, mama. És a homlokomat. És a bokámat. És a talpamat, mama, érints meg! Érints meg, jaj, érints meg!

MAMA Vértik a szád. Jaj, mennyire az én kicsi fiam vagy, ezt még nem is tudod.

*

PAUL Bocsáss meg, Dargelos! Tigrisszemű.

GERARD Ó dobott meg, és még te kérsz tőle bocsánatot? Véres lett az inged. Hol fáj?

PAUL Elvesztettem a fejem. Ne hagyj itt, gyere vissza!

GERARD Most tényleg nem ismeresz meg?

PAUL Meghívlak... meghívlak a temetésemre.

GERARD Ugye csak ugratsz, Paul!?

PAUL Elisabeth nyert. Hívd Elisabethet!

GERARD Nagy színész vagy, Paul.

PAUL Kösz. Kösz. Kösz.

GERARD Te nem vagy magadnál. Gyere, állj föl! Hívok egy taxit.

PAUL Mit látsz a pupillámban? Nincs is pénzed.

GERARD Majd kérek a bácsikámtól.

PAUL Itt settenkedik a halál e sötét kapualjak körül, és én még soha ilyen boldog nem voltam, mint most. Futok, Berenice halálát túl nem élem, nos, Róma, ha akar, én nem bánom, hadd beszéljen, satöbbi, satöbbi. Hallgasd már, itt susogok a lelkeimmel a fejünk felett. Na milyen voltam?

GERARD Nyugodj meg! Holtsápadt vagy. Véres a hó, nem látod?

PAUL Megetted, édes Gerard. Megetted.

GERARD Akkora marha vagy, teljesen elhittem, hogy meghalsz.

Paul összeesik. Sötét

II.

Montmartre utcai lakás. Hatalmas rendetlenség, egymásba nyíló szobák. Elisabeth, mint egy primadonna, az előszobai tükrök előtt gyönyörködik magában. Némán táncol

GERARD Elisabeth! Elisabeth! Nyissa ki! Mi vagyunk azok.

ELISABETH Nem nyitom ki. Nyavalyások! Elegem van már a fiúkból.

GERARD Nagy baj van. Nagyon nagy baj van!

ELISABETH Mi történt? Megőrültetek, hogy ilyenkor jöttök haza?

GERARD Lisbeth, nyissa már ki! Nyissa gyorsan! Paul beteg.

ELISABETH Beteg? Csak becsaptok, hogy kinyissam.

GERARD Lisbeth, hagyja ott azt a tükröt, ne most táncoljon! Paul megsebesült.

ELISABETH Mamlasz. Sosem mulaszt el egy baklövést. Mi történt?

GERARD Dargelos követ tett egy hógolyóba. Vizsgálat lesz.

ELISABETH Dargelos, Dargelos, mindig az a Dargelos. Ki az a Dargelos?

GERARD Majd elmondom, de most nyissa ki az ajtót!

ELISABETH Ez mégiscsak sok. Az urak kövekkel háborúznak, miközben én... *(A tükrökben nézi magát)* Betegápoló vagyok itt-hon, a beteg anyámat ápolom. Ez is a maga hibája, biztos, hogy maga vitte bele Pault ebbe a hülyeségbe. Még hogy Dargelos! Tökfilkó.

PAUL Dargelos! Hol van?

ELISABETH Na és ki gondozza mostantól Pault? Kinek van erre energiája? Ki az már megint, akit maga alá temet a munka, az aggodás, a kétségbeesés? Én, én, én és megint csak én. A családom áldozata vagyok.

GERARD De drága kis Lisbethem... Ma chérie...

ELISABETH Nem vagyok Lisbeth, se drága, de legkevésbé a magáé. Hülye Zsiráf. Kérem, beszéljen velem tisztességes hangon. Adja ide az öcsémet! Adja ide az öcsémet, vagy rendőrt hívok.

PAUL Gerard, öregem, ne hallgass erre az ocsmány, felfuvalkított perszónára.

ELISABETH Te fogd be a szád, és haldokolj! Kaparja ki az ágy alól, Zsiráf! Nyomja le, ha nem akar lefeküdni. Anyámaszszony katonája. Megdobják egy kis kövel, és vége.

PAUL Mondd meg ennek az ocsmány nőszemélynek, hogy játsszon kámfort.

ELISABETH Nőszemély? Jól van, csemetéim, akkor hát boldoguljatok csak magatok! Ápold magad egyedül. Ez már mindennek a teteje. Még a végén fölbosszantom magam. Ezt nézze, Zsiráf! Ide süssön! (*Balettmozdulat*) Két hete ezt próbálok. – Most pedig mehet, tűnjön el!

GERARD Hívok orvost. Szerintem lázas.

ELISABETH Orvost? Ne mondja. Eddig is csak a maga tanácsaira vártam. Rég nem láttam okosabb embert. Tudja meg hát, hogy az orvos hét órákor jön a mamához, s akkor majd Paulhoz is bevezetem. Most pedig el a balfenekén! Vagy uraságod talán orvos? Nem az? Akkor távozzék! Mondja kérem, mikor megy már? Hülye! Hülye! Ne nyúljon hozzám, mert a végén még mindent felborít! Kotródjon! És ne próbáljon meg telefonálni. Elegem van a fiúkból.

GERARD Holnap visszaneztek. (*El*)

ELISABETH Ne fenyegetsen! (*Paulhoz*) Alszol!

PAUL Menj a fenébe!

ELISABETH (*miközben vetkőzteti*) Jéghideg a lábad. Ne szóljak hozzád? Add a kezéd! Azt mondtam, hogy add a kezéd. Így. Emeld föl a csipődet! Boka. Mondtam, boka. Szép hasad van, mondták már?

PAUL Ne fogdoss!

ELISABETH Elég volt a kifogásokból.

PAUL Ez fáj.

ELISABETH Nekem is. Te, itt be vagy horpadva. Mint egy bádogganna. Mars a paplan alá! Hogy te milyen hülye vagy. Dargelosra gondolsz? Mibe ültél te bele? Tiszta víz vagy, Paul. Mi ez a kő? Alszol, Paul? Alszol?

PAUL Azt hagyd.

ELISABETH Ez az a híres kő?

PAUL Add ide!

ELISABETH Tessék, dédelgesd. Tedd a szádba, szopogasd, ha annyira tetszik.

PAUL Tedd a fiókba!

ELISABETH Hová? Szó sem lehet róla.

PAUL Amíg háromig számolok.

ELISABETH Rohanok, rohanok. Már benn is van. De ne csodálkozzon a fiatalúr, ha az a kő egy szép napon elporlad, huss.

PAUL Ne csinálj ilyen hirtelen mozdulatokat!

ELISABETH Felmelegítelek.

Paul elhárítja

Szemétláda vagy. Elröpültél? Elröpültél?

PAUL Mit szagolgatsz itt? – Hallod, mit szaglászol már megint? Bűdös vagyok?

ELISABETH Kicsit. Hiszen ismerem a szagodat. Jobban ismerem a szagodat, mint bármi mást a világon. Megmondjam, milyen szagod van?

Közben Paul elalszik

Páfrányillatod van, amibe belekeveredik egy kis nyúlhús szaga meg póréahagyma, meg a mama tavalyi parfümjé, meg a döglött légy szaga, kéregető a halpiacról, a dagadt házmeszterné bűdössége, meg ilyesmik... Imádom a szagodat, kicsi Paul. (*Gyanakodva nézi a fiút*) Te most tényleg alszol?

Paul nem válaszol

(*Rázni kezdi*) Valld be, hogy nem alszol! Valld be, valld be, valld be!

Paul motyog valamit

Te tényleg tűzforró vagy. Itt tűzforró, ott meg jéghideg.

Paul a fejét rázza

Jól van, elhiszem, hogy nem csalsz. Elhiszem. De ne hidd, hogy ennyivel megúszod!

Időmúlás

Elment az orvos, Paul, most már fölkelhetsz.

PAUL Itt volt?

ELISABETH Igen, megvizsgált. Azt mondta, szimulálsz. Azt mondta, nincs is semmiféle kő.

PAUL Nem mutattad meg neki?

ELISABETH Dehogynem. Azt mondta, ilyen követ bárki föl-szedhet az utcán.

PAUL Kit érdekel az a hülye orvos?

ELISABETH Pedig mondtott még valamit. Most a mamánál van. Behívjam?

PAUL Mit mondtott?

ELISABETH Téged az nem érdekel. Ez csak a nagyokra tartozik.

PAUL Tartsd meg magadnak. Add ide a gyíkot!

ELISABETH Gyíkot a fiatalúrnak. Szóval nem érdekel, hogy mit mondtott a doktor?

PAUL Köszönöm. Felejtst el, rég nem érdekel.

ELISABETH Pedig érdekelhetne.

PAUL Tudom, hogy csalsz. Most találod ki. Reggel van, még álmos vagyok.

ELISABETH Este van, most hoztak vissza a hómezőkről, ahol elesett a fiatalúr.

PAUL Hazudsz.

ELISABETH Nem mehetsz többé iskolába, érted? Nem mehetsz többé iskolába az imádott Dargelosodhoz, érted? Itthon kell maradnod, jön az ápolónő hozzád meg a mamához, te tőkfej. Én már nem bírok veletek. Beteg vagy, és amíg meg nem gyógyulsz, ágyban maradsz. Majd én foglak ápolni.

PAUL És az ápolónő?

ELISABETH Majd csak elbánunk vele. (*Riadtan fülel*) Mi volt ez? Paul? Hallottad? (*Kirohan. Kis idő múlva visszatér. A küszöbön megáll. Vár*) Ott ül tágra nyílt szemmel. Paul, nyitva van a szája.

PAUL Hagyd abba, Elisabeth.

ELISABETH Paul, komolyan beszélek...

PAUL Hagyj magamra!

Elisabeth el

(*Magában*) Menj a mamához, adj neki cukorkát, vagy fésüld meg, mosd meg az arcát, vele foglalkozz, látod, hogy rosszul vagyok, beteg vagyok, mit tudom én, mi vagyok, kopj le!

Kis idő múlva Elisabeth bevonszolja a haldokló anyját

Mi történt, Lisbeth?

MAMA Túl nagy ez a lakás, igaz, Paul?

PAUL Mama, mi van veled?

MAMA Messze van a szobám, ezért nem jössz át sosem?

PAUL Nem fázol, mama?

MAMA Vártam, hogy meglátogass.

PAUL Rendesen törődik veled Elisabeth? És az ápolónő? Adtak valamit enni? Nem vagy szomjas?

MAMA De. Egy kis hideg vizet kérek.

PAUL Jó, Lisbeth máris hoz neked.

Elisabeth el

Jól kiengedi neked a csapat.

MAMA És veled mi van, kicsi Paul, igaz, hogy nagybeteg vagy?

PAUL Semmi, mama. Jól vagyok, csak játszottunk. Úgy tettem, mintha meghalnék. Valaki megdobott egy hógolyóval. Ennyi.

A számba trafált, képzeld, mama, vérzett a szám.

MAMA Annyira vártam, hogy átjöjj, kisfiam. Nem tudod, milyen nehéz fölkelni. Meg felöltözni.

PAUL Mama.

MAMA A vegyszeres üvegeidet rendszeresen bedugaszoltad? Nem párologhatnak itt a szobában? Nehogy valakit megmérgezz, kicsim, akaratlanul.

PAUL Engedd meg, hogy lefényképezzek, mama!

MAMA Mert nekem semmi közöm már ahhoz a testhez, ott a szomszéd szobában. Az a test nem én vagyok már...

PAUL Elisabeth, gyere vissza, fessd ki a mamát! Árnyékban van az arcod. Lisbeth, gyere, hozd ide a mama kislámpáját! Emeld fel a fejed, mama! Leveszem a harisnyádat.

MAMA Miért kéne levenni?

PAUL Mert csillog. Vegyük le, mama! Meg el is szakadt itt, lá-tod? Beállítalak.

MAMA Ha lefényképeztél, kikérdezlek.

PAUL Hajolj előre!

MAMA Kész vagy azzal a képpel, kisfiam?

PAUL Érzem az illatot. Mama, megcsókolhatlak?

MAMA Csókolj meg!

PAUL Megengeded?

ELISABETH *(be)* Búcsúzz el tőle, Paul, már itt vannak, hogy elvigyék.

PAUL Hogy elvigyék? Hová? Kik?

ELISABETH Paul, meghalt a mama.

PAUL Még lefényképezem. Le kell fényképeznem.

ELISABETH Már lefényképezted. Elő is hívtad a képet. Tessék, itt van.

PAUL Hogy lehet ez, Lisbeth?

ELISABETH Beteg vagy. Napok óta alszol.

PAUL Napok óta?

ELISABETH Az orvos most ment el. Itt ült, beszéltél vele. Azt mondta, a mamának nem fáj semmi.

PAUL Elaludt?

ELISABETH Megvizsgált téged is.

PAUL Engem is?

ELISABETH Na jó, hagyd abba, Paul!

PAUL Most ne, Elisabeth. Ez nem játék.

ELISABETH Amit mesterien csináltál, hogy nem emlékszel a mama halálára.

PAUL Te tényleg egy bestia vagy.

ELISABETH Emlékszel az orvosra?

PAUL Nem.

ELISABETH Na ugye! Pedig beszéltél vele. Elmondtad neki részletesen, hogy mi történt. És ő megvizsgált.

PAUL Nem is volt itt.

ELISABETH És hogy soha többé nem kell iskolába menned. Nem emlékszel? Gerard hozott haza, én meg elzavartam azt a hülye Zsiráfot.

PAUL Hagyj magamra, Elisabeth! Mért emlékeznek? Mért emlékeznek olyasmire, ami meg sem történt? Gerard-ra emlékszem, megbeszéltük a házi feladatot, megígértem neki, hogy holnap elmegyünk együtt ként venni meg magnéziumot.

ELISABETH Elfelejtéd, hogy a felejtésben én vagyok erősebb. Most úgy teszel, mintha elfelejtetted volna, rendben, beteg vagy, megbocsátom. Kérsz húsleveset? Mert van egy nagy fazékkal. Kérsz? Az orvos azt mondta, hogy húsleveset kell enned.

PAUL Kérek.

ELISABETH Csak ezt akartam hallani. Nincs is húsleves. Marha. Hideg tejet adok, ha jó leszel.

PAUL Idd meg magad. Utálom a tejet.

ELISABETH Nincs vége még a játszmánknak, édes Paul. *(El-indul kifelé)*

PAUL Hogy mit mondott az orvos az iskoláról?

ELISABETH Nem mindegy? Hozom a húsleveset. Ha nem eszed meg, szétverem a fejedet. Kanalanként diktálom beléd. Nem hagyom, hogy kipurcanj nekem, te béka. Kell, hogy kínozhassak valakit, nem igaz? *(El, majd vissza)* Persze ez azt jelenti, hogy soha többé nem találkozhatasz az imádott Dargelos-szal.

PAUL Ne ejtsd ki a nevét!

ELISABETH Ahányszor akarom. Ki az? Dargelos, Dargelos. Szardzselosz. Egy jelentéktelen szépfíú, vastag bokája van és

húsos szája, a szeme szikrázik, kis bajuszkája már nő, üres a kobakja, egy tökfey...

PAUL Ne gyötörj! Lázás vagyok.

ELISABETH Na jó, most az egyszer. *(Kis szünet után)* Azért érdekelne: a mama temetésére se emlékszel?

Paul csak bágyadtan legyint. Elisabeth el, Mariette jön

MARIETTE Megcsinálom az ágyat, jó lesz így, Paul? Fölkel most?

PAUL Ki maga? Ne nyúljon hozzám. És semmihez, de semmihez.

MARIETTE Szóval semmihez se nyúljak?

PAUL Szóval ki maga?

MARIETTE Mariette vagyok, az ápolónő.

PAUL Ilyen nevű ápolónő nincs. Hogy lehet valaki ápolónő, ha Mariette?

MARIETTE Keljen föl, kedves Paul, és vonuljon át a szomszéd szobába, kitakarítok.

PAUL Nincs is szomszéd szoba. Ki maga?

MARIETTE Mától fogva mindennap eljövök. Szeretnék felmosni. Utána kiszellőztetek.

PAUL Elisabeth! Elisabeth!! Elisabeth!!!

MARIETTE A nővére elment hazulról. Csak este jön meg.

PAUL Elisabeth még életében nem ment el hazulról. Ne nyúljon semmihez!

MARIETTE Hol kezdjem?

PAUL Mindent pontosan úgy hagy, ahogyan van. Ha csak egy ezredmillimétert is elmozdítja itt a tárgyakat, én kivégeztem magát. Mit mondott, hogy is hívják?

MARIETTE Mariette.

PAUL Mariette, maga igen bájos jelenség, de nem nyúlhat semmihez. Hány éves?

MARIETTE Ötvenhárom.

PAUL Az ötvenhárom az egy nagyon jó szám, ezt megjegyzem magamnak, de ez nem jelenti azt, hogy itt bármit is megérinthet, Mariette. Alszom, Mariette. Hagyjon magamra, Mariette! Nem látja, hogy alszom?

MARIETTE Szóval itt ne nyúljak semmihez?

PAUL Ne. Szép az élet.

MARIETTE Jól van. A konyhában megtalál, Paul. Csak csöngessen. *(El, aztán vissza)* A barátja van itt.

PAUL Be ne engedje!

MARIETTE Azt mondta, nem akar bejönni, csak benézett, és kérdezteti, hogy van.

PAUL Akkor küldje be!

MARIETTE Már elment.

PAUL Akkor fusson utána, és hívja vissza! Ökör!

MARIETTE Futok. Ahogy öreg lábaim bírják. Szaladok.

PAUL Mit áll itt?

MARIETTE De nagyon sápadtnak tetszik lenni. Majd szépen felhizlaljuk. Szép kövérre.

PAUL Nem lesz itt semmilyen felhizlalás. Nix felhizlalás. Küldje már be azt a nyavalyás fickót! Maga egy barátságos némbér. Kezdem megkedvelni. Ez undorító.

Mariette el. Kis idő múlva Dargelos lép be a szobába

Dargelos? Jézusom, Dargelos! Eljött?

DARGELOS Itt vagyok, tanár úr.

PAUL Hogyhogy tanár úr?

DARGELOS Hívatni tetszett.

PAUL Most tényleg?

DARGELOS Igen.

PAUL Hát akkor foglaljon helyet! Nem ül le? Mondja el, hogy történt! Persze nincs mit mondania. Mindent tudunk. Maga egy rendes gyerek, Dargelos, éppen arra gondoltam, hogy a tanévzáró díszelőadásban maga fogja játszani Hippolytost. Mit szól hozzá? Vagy inkább Phaedrát játszaná?

DARGELOS Boldogan, tanár úr.

PAUL Hát persze, hógolyóztak egy kicsit, a kisdíákok hógolyóz-

ni szoktak, mióta a világ világ, mióta hó a hó, és tél a tél, c'est normal, és maga szépen megdobta azt a fiút, hogy is hívják? Paul, az a nagyon intelligens, de igen tunya diák az ötödikből, hogy is hívják maguk? A kis méregkeverő. Hallom, hogy az a szerencsétlen kis nyamvadék arra vetemedett, hogy tömegvilkosságot tervezzen postabélyegre kent méreggel. Ezzel akart imponálni magának. Hát mért nem gondolta meg, fiam, mielőtt ezt tette? Próbáljon meg pontos lenni!

DARGELOS Nem szeretem, ha valaki átáll az ellenséghez.

PAUL És ő átállt? Mi az, hogy ellenség? Csak nem a maga ellensége akart lenni az a kis nyamvadék?

DARGELOS Ellenkezőleg. Hozzám akart átállni, tanár úr, és azt rühellem. Rühellem az árulókat. Az árulóknak bűnhődniük kell. Saját magát árulta el. Piti, pity, pity.

PAUL És akkor maga fogta magát, és egy kőre havat tapasztott? Alattomos módszer ez, fiam.

DARGELOS Minálunk így szokás. Ez nálunk vérre megy. Nem úgy van, ahogy maguk képzelik odafönt, az irodáikban és szertáraikban.

PAUL Igen, hallottam, hogy a fiatalember tüdővérzést kapott.

DARGELOS Komolyan? Az frissíti a szervezetet.

PAUL Már menni akar?

DARGELOS Ha meg tesszük engedni, mennék, tanár úr.

PAUL Kíváncsi vagyok, hogy mi zajlott le a maga gyönyörű szűz fejében, Dargelos fiam. Hiszen maga egy kiválóság, a diákok rajonganak magáért, és mi magunk, az egész tantestület, mi sem tudunk ellenállni a maga varázslatos kisugárzásának. Maga nagyon buta, de szép. És a szépségre szükségünk van.

DARGELOS Az én szép fejem tökéletesen üres, tanár úr.

ELISABETH (*hangja*) Paul! Paul! Hozzak be kaviárt?

PAUL Most ne zavarj!

ELISABETH Mit mondtál? Hogy inkább medvecukrot akarsz?

PAUL Nehogy begyere, Elisabeth, ne gyere be, ne gyere be! Be ne gyere! Előhívok, sötétkamrában vagyok. Ne rontsd el a képet. Ha kinyitod az ajtót, megöllek.

ELISABETH Mondd, még mindig olyan szögletes az állad?

PAUL Te is mindig akkor kezdesz élni, amikor nem kéne. (*Dargeloshoz fordul*) Bocsásson meg, ezek nem hagynak békén, hol is tartottunk? Igen.

Dargelos gyümölcsöt vesz az asztalról, és eszegeti

ELISABETH Az igazi áll szép kerek, mint a nap. Olyan, mint az enyém. Egy görög szobor vagyok.

PAUL Kuss! (*Dargeloshoz fordul*) Fogyasszon csak! – Nézze, Dargelos, jó, ha tudja, hogy az a fiú, az a Paul nem haragszik magára. Az a fiú felnéz magára. Tehát a dolog elintézetnek tekinthető. Az a fiú megbocsát magának. Van azonban egy kérése. Szeretne magáról egy képet.

Paul drótokat köt össze, de úgy, hogy életveszélyesen szabadon maradnak az illesztések. A színpadon afféle groteszk háló keletkezik, ami a mennyezetből és a falból lóg, néha elektromos kisülések villannak fel

Most portrét rajzolok magáról. Mindig lerajzolom azokat, akik valamiért közel állnak hozzám. Ne ijedjen meg, ez csak egy alattomos elektromos vezeték, hogy az a lámpa ott úgynevezett sűrű fényben világíthassa meg az ön gyönyörű arcélét. Így. Most ne mozduljon! (*Dargelos falra vetülő árnyékát egy papírlapon körberajzolja*) Remekmű, igazi remekműve a természetnek. Köszönöm, hogy meglátogatott, Dargelos, most elmehet. Majd üzenek, ha szükségünk lesz magára.

Dargelos a kezét katonás köszöntés gyanánt halántékához emeli, és el, közben majdnem beleütközik Gerard-ba

GERARD Mi újság?
PAUL Mi újság?
GERARD Elisabeth?
PAUL Elisabeth?

GERARD Igaz, hogy nem jössz többé iskolába?
PAUL Tényleg kirúgták Dargelost?
GERARD Tényleg kirúgták. Paul, te milyennek látod Elisabethet?
PAUL Elisabethet nem látom. Elisabeth nincs.
ELISABETH (*hangja*) Azt te csak szeretnéd.
PAUL Kuss!
GERARD Itt van? Hoztam neki valamit.
PAUL Te hülye vagy. Folyton hallgatózik. Le nem szállna rólam.
GERARD Végül is a nővéred.
PAUL Jól mondtad. Végül, is.
MARIETTE (*jön, tálcával*) Uzsonna, fiatalok!
PAUL Mariette! Ó, Mariette! Micsoda megtiszteltetés. A világ legtakarítónőbb takarítónője. Főzni is tud?
GERARD Kezit csókolom!
PAUL És puszi nincs? Már három egész hete itt van nálunk, és én egy puszit sem kapok? Minden reggel itt zörög az ajtó előtt, és még egy pirinyó puszit sem kapok az arcomskámbra. Minden délben arra kényszerít, hogy megegyem, amit főzött, és akkor még egy ölelés sem jár nekem.
MARIETTE Azt ki kell érdemelni.
PAUL Amit az ember kiérdemelt, az már nem ér semmit. (*Váratlanul megöleli Mariette-et, és egy nagy pusztit cuppant az arcára, de ahogy odateszi a száját, mintha odaragadt volna*) Imádom a breton parasztságosonyokat.
MARIETTE Na, eresszen már!
PAUL Odaragadtam.
MARIETTE Paul, eresszen el!
PAUL Maga eresszen, maga breton anya!
MARIETTE Ne bolondozzon, hallja, mérges leszek!
PAUL A breton nők ilyen ragadósak mind? A tengeri széltől van, esküszöm! Az a sós tengeri szél teszi. Nézd már, úgy csinál, mintha ÉN nem engedném el, közben ő szorít magához!
GERARD Paul, elengedhetnéd már.
PAUL Te nem értesz semmit, te vakond. Nincs szemed?
MARIETTE Egy ilyen vén tyúk kell magának, fiatalúr?
PAUL Én a véneket szeretem.
ELISABETH (*beront*) Szemtelen kölyök! Etetném, itatnám, buszgatnám. De ő csak a fejére húzza a takarót, és még sakkozni sem akar velem. Még sakkozni sem. Pedig csak az ő kedvéért tanultam meg sakkozni. Hagyom, hogy megverjen sakkban, hogy boldog legyen. Kidobom az egész sakktáblát a szemébe. Most rögtön. Nyavalyatörős.
MARIETTE Nem kell annyira haragudni rá. Még nem egészséges.
PAUL Még nem vagyok egészséges.
ELISABETH Majd kiverem belőle. Egészségesre karmolom a képét. Sohasem lesz egészséges.
MARIETTE Hat óra múlt. Megyek a dolgomra. Harangoznak.
PAUL Itt marad!
MARIETTE Már megyek haza, itt végeztem.
PAUL Mariette, mi lenne, ha békét kötnénk?
MARIETTE Össze se vesztünk.
PAUL Akkor valamit elrontottam. Úgy szeretnék összeveszni magával, Mariette!
ELISABETH Hagyja, Mariette, ez beszámíthatatlan.

Mariette el

(*Gerard-hoz*) Maga, Zsiráf, meg mit tátja itt a száját? Nincs jobb dolga, mint ennek a haszontalan villanypóznának asziszisztálni az idétlenségeihez? Ennek az aszalt szilvának lesi a kegyeit? Maga, aki olyan értelmes, finom, ennek a durva és buta fráternek a talpát nyalja?

PAUL Gerard, nem látod, hogy bánik veled?
GERARD Ezt nem nekem mondta, hanem neked.
PAUL Úgy mondta nekem, hogy neked mondta.
GERARD Nem: úgy mondta neked, hogy nekem mondta.
PAUL Amit neked mond, azt nekem mondja. És amit nekem, azt neked.
ELISABETH Perverz vízisikló!

PAUL Deviáns pávián!
ELISABETH Gerard, látom, maga még egy nyakkendőt sem tud megkötöni. Jöjjön, megigazítom!

Gerard odamegy Elisabethhez, aki cirógatni kezdi a nyakát nyakkendőkötés ürügyén

PAUL Ne hagyd magad, Gerard! Kiszívja a véred, megöl. Látod, hogy velem mit művel?

ELISABETH Ne szólj bele – neked is én szoktam megkötöni.

PAUL Ha még valaha is szoba akarsz állni velem, Gerard, akkor nem engeded neki. Köpd le. Köpd le nyugodtan.

ELISABETH Vadállat.

GERARD Ez fájt.

ELISABETH Persze, mert ez a vadállat direkt megzavart. Azt akarta, hogy fájdalmat okozzak magának, azt akarta, hogy maga meggyűlöljön engem, és úgy látszik, el is fogja érni a célját. Véletlen volt, bocsásson meg. Hahaha.

GERARD Én nem haragszom.

ELISABETH Ha még valaha is szoba akar állni velem, Zsiráf, akkor megengedi neked, hogy megkössöm a nyakkendőjét.

PAUL Én parancsolok.

ELISABETH Én parancsolok.

GERARD Órület.

PAUL Kis hülye.

GERARD Én?

PAUL Nem. Ez a nő. Ez a nő, aki beleél az életembe. Az én átkozott tükörképem. Bár ne láttalak volna sohasem!

ELISABETH Győzelem.

GERARD Pedig fontos közlendőim volnának.

ELISABETH Gerard, adjon kölcsön egy húszast, este moziba megyünk.

GERARD Itt van, Elisabeth. Elég lesz? És azt szeretném mondani, hogy...

ELISABETH Kíméljen a magyarázataival. Nem is megyünk moziba. Csak elegendem van a lopásból. Ma már három kiló kenyeret loptam, ki kellett dobni a szeméttbe. Most jut eszembe, hogy maga még nem is lopott, Gerard.

GERARD Muszáj?

ELISABETH Muszáj. Meg is mondom mindjárt, hogy mit fog lopni.

GERARD Én nem tudok lopni.

PAUL Gerard, mit akartál bejelenteni?

ELISABETH Fogd be a szád, Paul, gondolkozom. Itt van ez a jóhiszemű borjú, aki még életében nem lopott. Most lopni fog nekünk: harminc méter locsolócsövet. Majd eldöntjük aztán, hogy mire használjuk. De ki ne merje fizetni! Én is a boltban leszek. És figyelem minden lépését. Ha csak a pénztárcája felé nyúlna, maga halál fia.

GERARD Én nem tudok lopni.

PAUL Gerard, mit akartál bejelenteni?

GERARD Már nem tudom.

ELISABETH Kezd megemberesedni. Ki kér fánkot?

PAUL Milyen fánk?

ELISABETH Milyen, milyen? Tegnap.

PAUL Mondd csak, Gerard, nyögöd már ki végre, hogy mit akarsz.

ELISABETH Tényleg, mit akar, Gerard? Hol a locsolócső?

PAUL Ne gyötörd már, te fúria!

ELISABETH Én itt ölöm magam, hogy egy kicsit szórakoztassam a társaságot, erre ez fúriának nevez engem.

PAUL Beszélj, Gerard!

ELISABETH Beszéljen, Gerard!

GERARD Nos, a nagybácsim meg én szeretnénk magukat, azaz benneteket – az átél csapások miatt is, meg hogy ne poshadjanak itt ebben a zárt lakásban mindig, és mert itt a tavasz, és mert azt gondoljuk, hogy ez Paul gyógyulását is elősegítené –, nos, az a helyzet, hogy szeretnénk benneteket meghívni a tengerpartra, egy luxusszállodába.

ELISABETH A tengerpartra?

GERARD Igen.

ELISABETH Egy luxusszállodába?

GERARD Igen.

ELISABETH És mikor?

GERARD Egy hét múlva, hajnalban indulunk. Vonattal megyünk, kisasszony. Ha megfelel. A nagybácsikám föltétlenül velünk akar jönni, hogy megismerje magukat. Nos?

ELISABETH Nem vagyunk kíváncsiak a maga nagybácsijára.

PAUL Én igen. Engem roppantul érdekel Gerard nagybácsija.

ELISABETH Perverz kíváncsiság. Normális embernek nincsenek rokonai.

PAUL Egy nagybácsi az olyan egzotikus valami. Tényleg, nekünk mért nincs nagybácsink?

ELISABETH Ebben a családban nincsenek nagybácsik.

PAUL Utazni semmi kedvem. A tenger viszont csábít. Nem lehetne a tengert idehozni?

ELISABETH És mért nem repülön megyünk? Kérdem én. Utálok vonattal utazni.

PAUL Ne higgy neki, Gerard! A pályaudvar neki a világ közepe.

ELISABETH O, Gerard, hogy maga kitalálta a legtitkosabb gondolataimat is! De nem leszek tengeribeteg?

PAUL Elég már, elég, te léha nőszemély. Inkább foglalkozz a pattanásaiddal!

ELISABETH Miből elég, te vöcsök? Szándékosan vakarom el őket.

PAUL Hajóval akarsz Párizsból utazni? Tudom, mint a hollywoodi csillagok.

ELISABETH Végig a Szajrán, végig a Loire-on. Gyűlölöm a csillagokat – ronda mind!

PAUL Tényleg, nem mehetnének hajóval? Ők meg tojnak rád.

ELISABETH Nem is én gyűjtöm a nyálas képeiket. Szóval hajóval megyünk.

GERARD Az iszonyú sokáig tartana. Higgyétek el, a vonat a legkényelmesebb.

PAUL Kit érdekel a kényelem?

ELISABETH Ez az, kit érdekel a kényelem!

GERARD A bácsikámat. Ő fizeti a ceppet.

ELISABETH Vagy úgy. Csomagolunk? Csomagolunk! Ruhát nem viszünk, csak játékokat. Meg a kedvenc székedet, Paul. Meg a márványkandallót. Mariette, jöjjön gyorsan, segítsen csomagolni! Mariette! Süket talán? Mariette!

MARIETTE Már mindent összecsomagoltam. Lent vár a taxi.

PAUL Ó, jaj, gyermekkor, te perzsa alsónadrág, visszatalállok-e még beléd?

III.

Induló vonat zaja. Luxus vonatkupé. Vonatzakatolás

MICHAEL Nevem Michael Kennmeister. Anyám amerikai zsidónő. Apám, Gerhard Henchel francia diplomata. A barátja, Albert von Götter francia külügyminiszter, mellesleg kiváló zongoraművész. Pierre Ambouille párizsi milliomos tegnap meghívott egy estélyre.

HÖLGY Ó.

MICHAEL Beszélgetünk, majd átad nekem egy hegedűt, hogy játszam rajta. Én mosolygok, és azt mondom neki: engem összetévesztenek az apámmal. Az apámat összetévesztik Götterrel, a zongorát összetévesztik a hegedűvel.

Elisabeth jön

Maga mit csinál itt?

ELISABETH Eltévedtem.

MICHAEL Eltévedt? Magánkupéban van, ha nem tudná.

*

PAUL Kisasszony...

Agathe nem válaszol

Meg tudná mondani...?

Agathe nem válaszol

GERARD Hagyd, Paul!

PAUL Csak nem egyfelé utazunk? Vagy maga az ellenkező irányba utazik netán?

*

ELISABETH Az öcsémrel és a barátjával hajnalban Enpre-tourba indultunk. Nekem a vonatút alatt magamba kellene bolondítanom egy fiatal milliomot, elválasztva őt a menyaszszonyától.

MICHAEL Véletlenül milliomos vagyok.

HÖLGY Bátorodom megkérdezni, miben segíthetünk nagyszerű célja elérésében.

ELISABETH Hogy miben...?

MICHAEL Ez valóban roppant érdekes helyzet.

ELISABETH Perceken belül itt lesz az öcsém és a barátja.

*

GERARD Figyelj, Paul, nem biztos, hogy ez a legudvariasabb módja az ismerkedésnek.

PAUL Pedig a kisasszony olyan ellenállhatatlan. Mi már találkoztunk valahol.

Agathe nem válaszol

Most már egészen biztos, hogy találkoztunk valahol.

GERARD Menjünk, a nővéred már biztos tükön ül.

PAUL Például az előbb is találkoztunk, nem igaz? Három másodperce. Hogy tud nézni!

GERARD Kihez beszélés?

PAUL Te nem látod?

GERARD Nem.

*

ELISABETH Mondja, maga mindig ilyen hosszú sálakat visel?

MICHAEL Zavarja?

ELISABETH Nem. És nem zavarja, hogy sáros lesz, ha rátapos az utcán?

MICHAEL Sohasem járok gyalog. Vagy repülővel megyek, vagy sportautón.

*

PAUL Biztos, hogy árva. Megismerem az árvák pillantását.

GERARD Jönnél végre?

PAUL Húzzuk meg a vészféket!

GERARD Minek?

PAUL Megmentem ennek a gyönyörű fiatal lánynak az életét!

*

MICHAEL Szóval maga szeretné megmászni a Csomolungmát?

ELISABETH Apám hegymászó volt. Anyám úgy halt meg, hogy lelépett a járdáról. Az ilyesmi nagy teljesítményekre sarkallja az embert.

MICHAEL Beszéljen még.

ELISABETH Nem tudom, hogy hány éves vagyok, sosem mondták meg. Iskolába sose jártam.

MICHAEL Szerintem tizenhat.

HÖLGY Szerintem huszonegy.

ELISABETH Köszönöm mindkettejüknek. Apám szerint amikor megszülettem, úgy háromnapos koromban már folyamatatosan beszéltem.

MICHAEL Bravó.

HÖLGY Azóta se hagyta abba.

ELISABETH Viszont a mondataimban mindig van alany és állítmány. Kivéve, amikor nincs.

HÖLGY Kivéve.

Paul és Gerard jön

PAUL Jó napot! Azt hiszem, ide szól a jegyünk.

MICHAEL Nem hinném.

PAUL Valóban? Nézz meg jobban!

ELISABETH Ez egy másodosztályra szóló jegy, uraim – ez a hely itt az osztályon felüli utasok számára van fenntartva.

Ugye, drága Michael? Irány a vonat legvége!

PAUL Milyen undorító név, mi? Michael.

GERARD Szerintem egész normális.

PAUL Noked minden normális. Mihály. Az sokkal szebb.

PAUL Maradunk. *(A Hölgynek)* Mit néz? Nem véres a térdem, csak sebes. Mondják, ritkán találkoznak ilyen otromba férgekkel? Gerard, a barátom gimnazista, én meg nyomorék vagyok. Gerard egy gyáros unokaöccse, a bácsikája az étkezőkocsiban vár minket. Apám hegymászó volt, anyám lelépett a járdáról, így halt meg.

MICHAEL Ó, milyen érdekes.

PAUL Ez a szájmenéses foxterrier a maga unokahúga?

MICHAEL Engedje meg, kérem, hogy védelmembe vegyem a kisasszonyt. A kisasszony egy lángelme. Már háromnapos korában folyékonyan beszélt. A modora pedig hibátlan.

PAUL Maga egy modorvonalzó, megméri mindenkinek a modorát, és megmondja, milyen hosszú? Én a kisasszony szagáról beszéltem.

ELISABETH Nézzék el neki, nem járt iskolába. Ó, de udvariatlan vagyok, engedjék meg, hogy bemutassam Pault, az öcsém.

PAUL Gerard vagyok.

ELISABETH Az öcsémnek kiváló a fantáziája.

HÖLGY Ó, Paul, kár, hogy nem író! Imádom a színdarabírókat.

PAUL Gerard.

HÖLGY Gerard.

PAUL Paul.

HÖLGY Istenem, milyen mulatságos.

PAUL Csak szerelmes darabokat szabadna írni – viszont a szerelem mint olyan nem létezik. Aki le tudja írni, az nem szerelmes, mert ha szerelmes volna, akkor nem tudná leírni, aki viszont nem szerelmes, az nem tudja leírni, mivelhogy fogalma sincs róla, mi az.

HÖLGY Ez roppant nagy közhely, fiam. És ráadásul nem igaz.

PAUL Elég, ha közhely. Még igaz is legyen?

HÖLGY Irtódom a közhelyektől.

PAUL Miért fél a közhelyektől, mama? Nem esznek bálnaszírt!

HÖLGY Hogy mit nem micsinálnak?

PAUL Bálnaszírt. A közhelyek nem esznek bálnaszírt.

HÖLGY Kisfiam, te csak játszol, folyton játszol, és legnagyobb bánatomra azt kell mondanom, hogy feltartasz. *(El)*

PAUL Ezek meg hova lettek?

GERARD Elisabeth lelépett a milliomossal.

PAUL Akkor elvesztettem a fogadást. A fenébe!

GERARD Bizony hogy elvesztetted.

PAUL Meghúdom a vészféket.

GERARD Mindig ezzel a vészfékkal jössz. Jobb ötleted nincs?

PAUL Akkor most meghúdom.

GERARD Azt már én nem várom meg.

*

ELISABETH *(vissza)* Nem szabad ennyit aludnod, az orvos megmondta. Egészen szétlapul a koponyád. Itt hátul már olyan lapos, mint a vasalódeszka. Allj fejen, akkor majd kigömbölyödik.

MARIETTE Hagyja, Lisbeth, hagyja, ha egész éjjel mászkálnak, persze hogy nappal alszik. Még növésben van. Kell a pihenés neki. Meggázítom a párnáját, na, engedje, úgy ni.

ELISABETH Nem tetszik nekem ez a nagy növekedés. Ezt meg kell állítani. Súlyokat teszlek a fejedre. Még a fejemre nősz.

MARIETTE Tornázni tényleg nem ártana egy kicsit. Kimenni a friss levegőre. Lemenni a folyóhoz. Akkor nem lennének ilyen rémes álmak.

PAUL Nézzenek oda, a nagy életművész! Maga mikor volt utoljára friss levegőn? Maga talán sohasem álmodik?

MARIETTE Én vagyok a friss levegő, még nem vetted észre? *(El)*

PAUL Kezd kikupálódni ez az ötvenhárom éves nő.

ELISABETH Ez túl kedves. Olyan háztartási alkalmazott kéne,

aki lop, aki kellemetlenkedik, bagózik, piál, és felhossa dugni a tejesfiút. Akkor volna itt egy kis élet. Kirúgom.

PAUL És hol marad az a híres Michael? Az a ronda amerikai? Nem is az eseted.

ELISABETH Majd bemutatom, ha eljön az ideje.

PAUL Akkor már egyszerűbb lenne, ha kiállnál az utcasarokra. Nem is tudtam, hogy ilyen közönséges nővérem van. Ha előre tudom, meg se születek.

ELISABETH Az lett volna csak a szerencse. Mi megyünk úszni, te nem jössz? (El)

PAUL Hogyhogy úszni? Hogyhogy úszni?

GERARD (be) Ideje felkelni, Paul. Nem azért jöttünk az Atlanti-óceánhoz, hogy egész nap az ágyat nyomd. Talán nem tetszik a Grand Hotel? Ébéd tizenhárom harminckor, azaz tizenöt perc múlva. Öltözz, Paul!

PAUL Hülyének nézel? Azt hiszed, nem vettem észre, hogy a szállodában az összes szobalány belém szeretett?

GERARD Nálad sosem lehet tudni, hogy mit mondasz komolyan, és mit nem.

PAUL Semmit sem mondok komolyan.

GERARD Dupla tagadás?

PAUL Igazad van: egy pillanatra, amikor felébredtem, tényleg azt hittem, hogy még otthon vagyunk. És hogy a vonatutat csak álmodtam.

GERARD Ez érthető.

PAUL Nem szeretem, ha azt mondod, hogy érthető.

GERARD Nem szabad azt mondani, hogy „érthető”? Ez valami új játékszabály?

PAUL Csak egy ember mondhatja ezt.

GERARD Ki?

PAUL Azt még nem tudom. De te nem. Én sem. Valaki mondhatja, de mi nem.

GERARD Jössz már?

PAUL Előbb ezt a szobát át kell rendezni. Szólj a szobaasszonynak, hogy kérünk három forró vizes ágyपालackot is, és még két matracot, valamint egy állólámpát piros burával. Én a földön alszom. És azt a szőke szobaciacát is küldjék fel, nyersen. Illetve nyáron.

GERARD Nem te akarod felnyársalni?

PAUL Ahhoz még túl álmos vagyok. Mondd, te hol alszol?

GERARD A fürdőszobában. Vagy a teraszon.

PAUL És hol alszik Elisabeth?

ELISABETH (be) Azt majd én döntöm el!

PAUL Ne viccelj, édesem. Mióta vagy te férfi?

ELISABETH Az anyém az ablak melletti ágy. Csak keresztbe fordítjuk.

PAUL Nagyon tévedsz, drága húgocskám, mert az én ágyam lesz keresztbe fordítva.

ELISABETH Ahogy akarsz.

PAUL Ez valami csel?

ELISABETH Micsoda?

PAUL Hogy ilyen könnyen beleegyeztél.

ELISABETH Oda vannak rögzítve a padlóhoz.

PAUL Akkor fordulj fel. Hoztál lekvárt?

ELISABETH Naná. Lekvárt és pogácsát. A sétányon vettem, ahol már játszik a helyi fúvószenekar. Gyertek le! Csodás az alkony. (El)

GERARD Hogyan mondjam meg neki?

PAUL Mit? Hogy utáld?

GERARD Nem.

PAUL Akkor sehog.

GERARD Semmi remény?

PAUL A remény rosszabb volna, pajtás, higgy nekem. Ez a nő felfal téged, bezabál. A remény itt egyenlő az öngyilkossággal.

GERARD Bár már zabálna.

PAUL Nocsak, kisfiam, ilyen perverz gondolatocskák támadtak a buksi fejedben?

GERARD Te nem tudod, hogy nekem milyen perverz gondolataim vannak néha.

PAUL Fúj, Gerard, ez undorító!

GERARD Undorítóan jó.

PAUL Ocsmányul gyönyörű.

GERARD Gusztustalanul elegáns.

PAUL Na gyere, fogjuk meg a munka végét! Rendezzük át a szobát, mire ez a némbor visszagyön.

GERARD Hogyhogy „visszagyon”?

PAUL Tájszólásban mondtam.

GERARD Most tájszólásban kell beszélni?

PAUL Semmit sem kell.

GERARD Értem: semmit sem kell.

PAUL Figyeld a rezgéseket! A finom hullámokat. És kapcsolódj bele! Tanulj az óceántól! Ez a JÁTÉK.

GERARD Értem. Figyelem a rezgéseket. A finom hullámokat.

PAUL Sosem fogod megtanulni.

GERARD Sosem.

PAUL Azért ne keseredj el, cimbora. Erről nincs mit mondani. Erről csak hallgatni lehet. Csak arra kérlek, ne meséj nekem többet érzéki vágyakról, amelyek a nővéremet illetik. Ha akarod, dugd meg, csak ne beszélj róla. De ha bármit is megtudok...

GERARD Akkor mi lesz?

PAUL Semmi. Akkor nem ismerjük egymást többé.

GERARD Szóval megtiltot?

PAUL Dehogy: megparancsolom.

GERARD Na jó: megyek a fürdőkhádba.

PAUL Prima. De ne feledd: Nincs alvás!

GERARD Akkor összetolok két fotelt a teraszon.

PAUL A teraszon tilos a kilátást akadályozni.

GERARD Ez most szabály?

PAUL Mint mondtam, nincsenek szabályok. (Egyedül marad) Én mindig egyedül maradok. Megyek az Északi-sarkra. Vagy a Délire. Indulás. (Kopogás) Szabad! Illetve nem szabad! Ki a fene zavar ilyenkor? De mégis szabad.

Belép a szállodai Boy, aki valójában Dargelos. Paul először nem ismeri fel benne a volt iskolai osztálytársat, aki itt dolgozik a szállodában. Tálca van nála, vagy görpikolót tol maga előtt

BOY Hoztam a reggelit. Hova parancsolja?

PAUL Legyen szíves, menjen ki, és jöjjön be újra! Szeretném megnézni, ahogyan jár.

BOY Hogyan?

PAUL Maga annyira ismerős nekem.

BOY Nem ismeresz meg?

PAUL Ó! Most látom! Dargelos, maga az?

DARGELOS Szia, Paul. Hogy tetszik a ruhám?

PAUL Te itt dolgozol?

DARGELOS Elindultam fölfelé a ranglétrán. A végén szállodaigazgató leszek. Hát te?

PAUL Én csak úgy... éldegélek...

DARGELOS Elég vacak szobát vettek ki a szüleid.

PAUL Nekem nincsenek szüleim.

DARGELOS Oppardon. Arra céloztam, hogy innen alig látszik a tenger. Vannak ennél jobb lakosztályaink is. Igaz, tele vagyunk, szezonkezdet, hajrá, dől a sok borralaló, tegnap egy öregúr a nyakamat fogdosta, én meg a kezemet nyújtottam neki a liftben, erre beletett egy százfrankost... Így kell élni, öregem. Nem dohányzol? Kérsz szivart?

PAUL Nem, köszönöm.

DARGELOS Túl sokáig nem maradhatok itt. Lent a hallban ne ismerj meg, azt nem szereti a főnök. Mondd, te gyűjtöd még a mérget?

PAUL Aha. És mi lenne, ha én is jelentkeznék ide liftesfiúnak?

DARGELOS Téged nem vennének föl. Öregem, ez könnyű munkának látszik, valójában igazi kőbánya, érted? És a lányok! Olyan kurvákat lehet fölszedni este a tengerparton, amiről Párizsban nem is álmodsz. Meg a vén nyanyák, akik szerelmes pillantással néznek rád. Tegnap délelőtt egy harminckét éves nővel voltam. Akkorát hancúroztunk a dupla ágyában.

PAUL Olyan öreggel?

DARGELOS Ki lehet bírni. Az öregekben van valami, hogy is mondjam, odaadás, eksztázis. Már attól elájul, hogy nem

szőrös a mellem. Elloptam az egyik nyakláncát. Ez is hozzátartozik a dologhoz. Este meg kurvákat szedek föl. Már amikor nem megyek a kaszinóba.

PAUL Kurvákat?

DARGELOS Ha majd lesz saját szállodám, minden évben egy hétvégét ingyen lakhatsz nálam a becses nejjel. Na, kezert rá! Megyek, hív a munka. *(Indulna)*

PAUL *(utánakiált)* Dargelos!

DARGELOS *(megfordul)* Mi van?

PAUL Megbocsátasz?

DARGELOS Miért?

PAUL Hát... szerintem miattam rúgtak ki mégis... és most itt vagy... dolgozol, mint a kőbányában...

DARGELOS Örök hálám, öreg. Tudod, milyen jót tettél velem? Fogalmad sincsen. Még mindig ott lennék abban a hülye iskolában. Így legalább világot látok. Szarok a múltra.

PAUL Mondd, Dargelos, ez egy jó szálloda?

DARGELOS Á. Csak úgy tesz. Lenyúzzák a vendégről az utolsó bőrt is. Minden csak látszat, érted, öreg? De hát ez a szakma, ezt kell megtanulni. Szóval nem kérsz egy szivart? Loptam lent, a bárban. Minden este szivarral és pezsgővel fejezem be a napot. Így kell élni, öregem. Na, fel a fejfel, na, add a mancsod!

Kezet fognak. Dargelos menne

PAUL *(utánakiált)* Ha Párizsban jársz, gyere el hozzánk!

DARGELOS Jó. Majd elmegyek. Csak nem járok Párizsban.

Meg nem is érdekel. Agyó, cimbor! *(El)*

ELISABETH *(vissza)* A fürdőszoba az enyém.

PAUL A fürdőszoba az enyém.

ELISABETH Na jó, akkor bemegyek a szobába.

PAUL A szoba is az enyém.

ELISABETH A bal oldali ágy az enyém.

PAUL Tévedsz.

GERARD Nézzétek a sirályokat!

PAUL Ah, a sirályok!

ELISABETH A sirályok.

GERARD Énekelnek.

A következő dialógus alatt Gerard eltűnik

ELISABETH Ritenuto!

PAUL Sostenuto.

ELISABETH Ritardando.

PAUL Allegretto.

ELISABETH Pizzicato. Hajnalodik, Paul, ezt látnod kell!

Hahajnahalohodik. *(Befogja Paul szemét, és kivezeti tengerpart-ra)* Gyere repülni! Ne vágj pofákat, tudom, hogy boldog vagy. Na, kinyithatod a szemed! Oda nézz, ottan vízzé vált az egész világ.

PAUL Ottan?

ELISABETH Ottan.

PAUL Egy nagy szem a Föld, és itt sírja ki a bánatát.

ELISABETH Hideg van. Nem fázol?

PAUL Fúj a szél, még sincsenek hullámok.

ELISABETH A tengernél mindig fúj a szél.

PAUL Ezerszer mondtam már, hogy mindiggyel kezdődő mondatokat nem használunk.

ELISABETH Ez például nem mindiggyel kezdődött.

PAUL A „mindiggyel” diszkvalifikálva van – örökre.

ELISABETH Sose volt még a tengernél.

PAUL A „sose” pláne.

ELISABETH Voltál már a tengernél?

PAUL Papa mesélt róla. Éppen ilyennek képzeltem. A tengernek nagyon tiszta a vize. Tükörsima.

ELISABETH A tükör szót csak tárgyestben szabad használni.

PAUL Tükört tart elének a tenger.

ELISABETH Azért ez a Gerard egy kedves állat.

PAUL Ha állat, szerethető.

ELISABETH Gróf, ön lehetetlent kér tőlem.

PAUL Én állok közétek, én? Ha így van, le van szarva, grófnő.

Nagyon is buja tekintettel nézi azokat a kétszeresen tükrözött hullámokat, melyeket a szél a víz felszínére préselt.

ELISABETH Már megint a mamára gondolsz.

PAUL Pedig a mama gondolhatatlan.

ELISABETH Felejtjük el!

Majd Paul lefényképezi a tengert. Ott a Mama is, a sötétből bukkan elő, mint valami kísértet

MAMA Lizi?

ELISABETH Igen, mama. Hozzak valamit, mama?

MAMA Rosszszkedvem van. Sötét és kibírhatatlan rosszszkedvem van.

ELISABETH A milliomos miatt, mama. Tudom, hogy a milliomos miatt.

MAMA Miféle milliomos az? Olyan, mint egy gödör? Egy vak-sötét, nedves gödör?

ELISABETH Nem is ismered, mama. Szeret engem.

MAMA Minden gödröt ismerek, Lizi, minden egyes gödröt, higgy nekem.

ELISABETH Itt vagy még?

MAMA Egy kicsit aggaszt ez a hajnal, kicsim. Éles, mint a penge.

ELISABETH Kérsz valamit?

MAMA Vigyázz az öcsédre!

ELISABETH Kösz, mama, de nincs szükségem a tanácsaidra.

MAMA Sohasem voltam az anyád.

ELISABETH Te nem figyelsz rám.

PAUL Figyelek.

ELISABETH Sose felelsz.

PAUL Dehogynem.

ELISABETH Mikor fényképezel le, ahogy megígérted?

PAUL Már lefényképeztelek.

Jön egy kislány

PAUL Kisasszony, megállna egy pillanatra? Ne haragudjon, hall engem?

A kislány némán nézi Pault, mintha süket volna

Megengedi, kisasszony, hogy elkészítsem a fényképét?

A kislány nem válaszol

Mondták már magának, hogy maga rettentő fiús?

A kislány nem válaszol

Semmi mást nem kérek, mint hogy maradjon egy helyben, amíg tízig számolok, és tartsa profilban a fejét. A világítás éppen megfelelő.

A kislány kísétál

Mondták már, hogy milyen udvariatság kísétálni egy tökéletes képből!

GERARD *(fürdőruhában van)* Jövök már!

ELISABETH Téged ki hívott?

GERARD Paul! Azt kapd le!

PAUL Mért tudja mindenki jobban nálam, hogy miből lesz jó kép?

ELISABETH Gyere, Zsiráf, menjünk be úszni! Hagyjuk itt ezt a gyávát! Unalmas vagy az okoskodásaiddal. Mondták már?

(Fürdőruhára vetkőzve el)

PAUL Végre elmentek. *(Lefekszik)*

*

ELISABETH Gyere be! Ne zavartasd magad. Az öcsém még heverészik.

MARIETTE *(be)* Kihűl a tea.

PAUL (*nyújtózkodik*) Kit hoztál már megint?
ELISABETH Hozzon még egy csészét, Mariette!

Mariette el, jön Agathe

PAUL Maga?
ELISABETH Ti már találkoztatok?
AGATHE Nem hiszem.
PAUL Most mért hazudtok? Hiszen ő szakasztott olyan, mint...
ELISABETH Paul, Agathe. Agathe, Paul. Mindenki hasonlít valakihez.
PAUL Na, szervuszatok, dolgom van. (*El*)
ELISABETH Vigyél esernyőt! Zuhog. Ne haragudj rá, Agathe. Alvajáró. Úgy kell a nyomában maradnom, nehogy összetörje magát, minden éjjel, érted, minden éjjel. Buta fiú, csak nincs humora. Mondd, én nagyon csúnya vagyok?
AGATHE Minden lány ezt hiszi magáról?
ELISABETH Mért, te is azt hiszed?
AGATHE Azelőtt egyszerűbb volt. Senki sem nézett rám. Akkor azt hittem, szép vagyok. Amióta folyton bámulnak, egyre csúnyábbnak érzem magam.
ELISABETH Hogy te milyen okos vagy! Tudod, Agathe, milyen rossz mindig a fiúkkal összezárva lenni? A végén az ember már úgy gondolkozik, mintha ő is fiú lenne. Leszel a barátnőm? Adjak neked ruhákat? Anyám ruhái itt vannak a szekrényben – én nem tudnám felvenni őket. Ha akarod, ide is költözhetsz.
AGATHE Gondolod, hogy örülne neki? Úgy nézett rám, mint egy vízhullára.
ELISABETH Paul? Hogy ő mit mond, az nem számít. Amit mond, el kell osztani kettővel. Érted?
AGATHE Nem.
ELISABETH Majd megérted.
PAUL (*vissza*) Rájöttem! Az expresszvonaton... Illetve a tengerparton. Illetve... De nem érdekes. Illetve érdekes, de mindegy.
ELISABETH Figyelj, Paul. Agathe a kolléganóm. Agathe egy angyal.
PAUL Ha még egyszer kiejted azt a szót, hogy kolléganóm, kitagadlak.
ELISABETH Kolléganóm. Ezt így kell mondani.
PAUL Most a kolléganód vagy egy angyal? Szőrös a hónalja? Mert akkor nem angyal. Akkor tényleg a kolléganód.
ELISABETH Együtt mutatjuk be a modelleket a Lafayette-ben. Az egyiket ő, a másikat én. Próbakísasszonyok vagyunk. A szülei gázzal megölték magukat. Fejszámolóművész. Festeni is tud selyemre, gouache-t. Agathe egy zseni.
PAUL Egy lány nem lehet zseni. Csak a zseni lehet zseni. Mondták már magának, hogy bajusszal szebb volna?
ELISABETH (*mind a kettőnek a másikra*) Ő az én igazi társam. Csak ő áll szóba velem. Kérlek, Agathe, várj meg itt.
PAUL A kis barátnődöt mi a fenének hagyod itt? Mit csináljak vele? Nincs kedvem beszélgetni, csókolózni pedig nyilván nem tud. A szája teljesen alkalmatlan a csókolózásra.
ELISABETH Megyek könyvet lopni. Ő nem tud lopni. Majd én megtanítom csókolózni. Agathe jó nevelést kapott. A szülei morfinisták, kokainisták meg heroinisták voltak. Képzeld, hideg disznósültet evett egész gyerekkorában, mustárral.
PAUL Mondja, Agathe, maga is szed kábítószer?
ELISABETH (*Agathe-nak*) Paul nem rossz fiú, tudod? Csak az egyik szó szüli a másikat. És még életében nem csókol meg senkit. Azt nem is hagnám.
PAUL Hazudsz.
ELISABETH Ma két kék könyvet akarok lopni meg három sárgát. Jól mutatnak majd az éjjeliszekrényemen. Egy sárga, egy kék, egy sárga, egy kék, egy sárga. Na gyere, Agathe, ezzel ma nem lehet normálisan beszélni. Mondd, milyenek találod Agathe-ot, Paul?
PAUL Kifejezetten vékony, mint a spárga. És iksz-lábai vannak.
AGATHE Tényleg?
ELISABETH Csak próbára tesz.

PAUL Mintha dudálna odalent az az ipse.
ELISABETH Csak a füled cseng.
PAUL Az a mandró. Az az ürge. Azt se tudod, kire gondoltam.
AGATHE Gondolom, Michaelre. Akivel a vonaton találkoztatok. Nagyon kedves pofa. Tegnap meghívott minket fagyfaltra.
PAUL Maga ilyen szavakat használ, hogy pofa? Föl vagyok háborodva. Milyen közönséges. Milyen fagyfaltra?
ELISABETH Tényleg, Agathe. Ezt még sohasem mondtad, hogy „pofa”. Mandula, eper, mák, Caravaggio.
PAUL A Caravaggio az egy festő.
ELISABETH Az egy fagyfalt.
PAUL Pofa, fapofa. Popofa. Popofafa.
AGATHE Mért, nem szabad?
ELISABETH Mondd inkább azt, hogy illető. Végül is milliárdos.
PAUL Ez az Agathe nagyon közönséges lány voltaképpen. Most látom, hogy félreismertem. Tizenöt perce ismerem, és máris félreismertem.
ELISABETH Ha nem ismernél félre valakit, akkor belehalnál a bánatba. Ezüstszürke sportautója van, lehajtható tetővel.
PAUL Kinek?
ELISABETH Tudod te azt jól. Nem jössz?
PAUL Majd ha fagy.
ELISABETH Fagy.
PAUL Akkor se.
ELISABETH Nézzenek oda! Már megint alszik.
PAUL Nem alszom, csak várom, hogy eltávozzatok.
AGATHE Az mi?
PAUL Fényképezőgép, az apámtól kaptam. Elképesztően jó, legalább öt kiló. Képzeld el, Agathe, maga kis buta, a zára redőnyből van.
AGATHE Aha.
PAUL Tudja mi az, hogy a zára redőnyből van?
AGATHE Nem.
PAUL Azt jelenti, hogy nem ócska lamellákból van összerakva a luk, ami kinyílik, hanem igazi vászonból! Érti?
AGATHE Értem.
PAUL Dehogyan érti. Nyíljon ki számomra, Agathe, és megérti.
AGATHE Nem is érdekel igazán.
PAUL Cukrostej-szaga van a szádnak. Megcsókolhatom?
AGATHE Nem.
PAUL Lefényképezhetem?
AGATHE Igen. De ne most. Majd.
PAUL A majd túl hosszú szó. Utálom a hosszú szavakat. Engem az apukám tanított fényképezni. Vakító ingmellei voltak, és mikor hazajött a szeretőjétől, vérpettyek borították az ingmellét. Olyan volt az ingmelle, mint egy fénykép. Volt egy korbácsa, azzal püfölte a díványokat, ha haragudott valakire.
AGATHE Maga nagyon nagyképű. Ha mozdulatlan volna az arca, szép lenne.
PAUL A maga arca, Agathe, egy igazi gyöngy. Egy igazgyöngy. Csak fekete-fehér film hozhatja ki a maga egzotikus mibenlétét.
AGATHE Egzotikus, azaz csúnya?
PAUL Pontosan.
ELISABETH És hol fogsz lefényképezni?
PAUL Itt. A tengerparton.
ELISABETH Ha ez neked tengerpart.
AGATHE Ne itt, hanem a másik szobában.
PAUL És vannak ott bútorok?
ELISABETH Minden van.
PAUL És ott lefényképezhetlek meztelenül?
ELISABETH Jó kérdés. (*El*)
AGATHE Most mire vár? Nem jön?
PAUL Jobb óvatosnak lenni magukkal. Maguk nagyon szerények az elején, és szemérmesek, de a végén magukba pusztulunk.
AGATHE Ezt hol olvasta, Paul?
PAUL (*hosszú csend után*) Nem baj, nekem van vörösvérlúgsóm is.
AGATHE Az mi?
PAUL Az egy méreg. Hatalmas ötletem van.

AGATHE (*észreveszi Dargelos fényképét*) Magának megvan az én fényképem?
PAUL Az nem maga.
AGATHE Dehogynem. Pont ilyen ruhám volt.
PAUL Ne nyúljon hozzát!
AGATHE Itt semmihez sem szabad hozzányúlni!
PAUL Komolyan beszéllek.
AGATHE Mintha magamat látnám.
PAUL Ne legyen nagyképű. Ez egy fantasztikus egyéniség volt. Maga meg egy szürke kis galamb. Már ne is haragudjon. Szürke, szürke, szürke.

Agathe el

Mikor is utaztunk a tengerpartra, Lisbeth drágám?
ELISABETH Férjes asszony leszek, ezt ne felejtse el. Kalapjaim lesznek. Hatalmas kalapjaim és iszonyú szűk cipőim.
PAUL Másfél hónap elég volt neked, hogy mindent elfelejts és elárulj.
ELISABETH Féltékeny a kicsike.
MARIETTE Akkor öt személyre terítsek?
PAUL Hogyhogy ötre? Egy-kettő-három és négy. Ki az ötödik?
Mondd, kit várunk még, kedvesem?
ELISABETH Tedd a halántékdra a mutatóujjadat – legalább tegyél úgy, mintha gondolkodnál!
PAUL Mit akarsz, hogy mit gondoljak?
ELISABETH Minden úgy van jól, ahogyan van.
PAUL Ezt hol olvastad?
ELISABETH Te írtad fel a tükörre szappannal három éve, amikor elkezdted járni a rosszlányok után.
PAUL Egy se lett az enyém. Pedig mind milyen kellemesek voltak.
ELISABETH Neked minden kurva „kellemes”.
PAUL Igen, amit utálok, az mind kellemes.
ELISABETH Miattad megyek férjhez, csakis miattad. Hogy végre megszabaduljak tőled. (*El*)
AGATHE (*be*) Milyen nehéz a levegő.
PAUL Friss festékszag, mint a tengerparti kórházakban, amikor lekapcsolják a villanyt.
AGATHE Maga másképp nevet, mint a többiek.
PAUL Ne dicsérjen szembe, mert azt utálok.
AGATHE És ha szidnám?
PAUL Azt még jobban utálnám. Jobb volna tegeződni.
AGATHE Muszáj?
PAUL Voltaképp mindegy. Tegezzen!
AGATHE Te.
PAUL Kösz. Innentől fogva már megint magázhat. Ilyen az élet. Ez a mama szobája. Látja, ez itt nem létező anyám. Igen, kellene még négy vagy öt lámpa. Vagy ötszáz gyertya. Egy lámpa annyi, mint száz gyertya.
AGATHE Van itt konyak?
PAUL Mi az, maga iszákos is?
AGATHE Kezdelek megkedvelni. Néha iszom.
PAUL Ezt azonnal hagyja abba, kisasszony! Hallottad ezt a kacagást? Ez a nővérem. Siessünk!
AGATHE Nem szereti a nővérét, Paul?
PAUL Kár, hogy épp most nem tegeztél.
AGATHE Akkor megkérdem tegezve is?
PAUL Isten ments!
AGATHE (*felkapcsol egy lámpát*) Elég ez a fény?
PAUL Agathe!
AGATHE Igen?
PAUL Arra kérek, hogy ne vetkőzz le.
AGATHE Nem akar fényképezni?
PAUL Nem úgy, Agathe.
AGATHE Mit vigyorg?
PAUL Amikor nevet, vegye úgy, hogy az Isten megsimogatott.
AGATHE Hát persze, igazából most magát kéne lefényképezni.
PAUL Majd meglátod, olyan kép lesz, amelyet még sose csináltak rólad.

Agathe el

ELISABETH (*lámpával a kezében be*) Ez jó lesz?
PAUL Hogyhogy... ez világít?
ELISABETH Már miért ne világítana?
PAUL Nincs is bedugva.
ELISABETH Ezt nem kell bedugni.
PAUL Oda ülj!
ELISABETH Most gyere ide mellém! Láttam egy képet a Paris Fillette-ben...
PAUL (*beállítja a gépet, és Elisabeth mellé ül*) Ne mozogj! És ne beszélj!
ELISABETH A képen egy fiú és egy lány van. Iskolapadban ülnek – meztelenül.
PAUL Honnan szedsz te ilyen magazinokat?
ELISABETH És a képhez szöveg tartozik: a fiú mondja a lánynak: ha ideadod, ami a tiéd, én odaadom, ami az enyém!
PAUL Honnan szedsz te ilyen deviáns képeslapokat?
ELISABETH Hát az áruházból. – Ne menj már el!
PAUL Dugáruháza. Ott dugtok a pult alatt.
ELISABETH Ugyan, Paul, ez a főnöké.
PAUL A főnök így, a főnök úgy, ő már csak tudja, hogy az ő próbakisasszonyának nélkülözhetetlen megismernie a meztelen feneküket dans leurs formes naturels et éternels.
ELISABETH Paul, gyere, vetkőzzünk le! Hallod?!PAUL Ahogy parancsolod.

Vetkőzőnek

MARIETTE (*bevezeti Michaelt*) Ez pedig a Montmartre utcai szoba.
ELISABETH Ah, Michael, épp a menyasszonyi ruhámat próbálom. De jó, hogy jössz.
MICHAEL Mondd, hogy fértek itt el? Ebben a rókalyukban.
PAUL Maga, fiatalember, kissé tiszteletlenül beszél atyáim házáról.
ELISABETH És mit szólnál hozzá, ha a virágcsokor a keblem helyett a fenekemnél lenne?
MICHAEL Nagyon jó. (*Paulhoz*) Elnézést, Paul, nem akartam belegázolni a...
PAUL Már a létezésével is belegázolt, Michael.
MICHAEL Milyen eredeti kis fickó az öcséd, drágám. Már annyit beszélt önről a nővére, kedves Paul...
PAUL Te, ez nem érti, amit mondok?
ELISABETH Nem jól hall. Húzd fel a cipzáramat, édesem!
PAUL Szédülök.
ELISABETH Feküdj le! (*Michaelnek*) Mondd neki te is!
MICHAEL Nyugodtan feküdjön az ágyra, Paul, ne zavartassa magát! Nincs jól?
PAUL Milyen ágyra?
MICHAEL Arra ott, vagy az nem ágy? Milyen vicces fiú az öcséd, drágám.
PAUL Ha még egyszer azt mondja, hogy vicces vagyok, föbe lövöm magam. Hol van itt ágy?
MARIETTE Paul, hát ott.
PAUL Nem értem, hol van itt ágy.
ELISABETH Ugye milyen édes? Mondj neki valamit!
MICHAEL Rendben, Paul, akkor maradjon ülve!

Mindannyian állnak

PAUL Ülve? Hogy érti ezt?
MICHAEL A világ legboldogabb vőlegényét látja, Paul. Maga nem akar megnősülni?
PAUL Csak a hülyéknek van pénzük. Csak a hülyék boldogok.
MARIETTE És arra van a hall.

Michael, ahogy indul, beleakad az elektromos vezetékbe. Kisülés. A hosszú sála belegabalyodik

ELISABETH Meg akarod ölni a férjemet?

PAUL Még nem a férjed.
MARIETTE Várjon, segíték.
PAUL Nem is rossz ötlet.
ELISABETH Milyen izgalmas. A halott férj. És akkor beköltözöl hozzám?
PAUL Azt lesheted. Utánaugrom a sírba. *(Michaelhez)* Mondja, evett már krokodilt?
ELISABETH Nem tudsz veszíteni.
PAUL Az nyer, aki veszít, ne felejtse el, édesem. Ebben a borzalmas ruhában akarsz kimenni az utcára?

Szokrátik a vezeték

MICHAEL Lesz tűzijáték is?

Mariette lefejt róla a vezetékeket

Lehet, hogy a hallt később nézem meg. Az a helyzet, hogy az esküvő előtt leugrom megnézni a kastélyomat. Még tárgyalnom kell az építéssel. Az építész bolondos figura, ha mondd nekem valamit, pontosan a fordítottját csinálja, azt hiszi, a milliomosok mind örültek. És ebben van némi igazság. A medence helyére dombot épített, és a domb helyére medencét. Nincs egyetlen csillár sem, csak a padlóból állnak ki fura világító kristályok. Mert ez modern. Szeretem azt, ami modern, csak nagyon kényelmetlennek találom... Egy óra múlva itt vagyok. *(El)*

*

MARIETTE *(bevezeti Agathe-ot)* Ez pedig a Montmartre utcai szoba.

AGATHE Mennyi bútor! A földön alszanak?

MARIETTE Nincs ám mindig ekkora csatazaj. *(El, Agathe-tal)*

GERARD *(be)* Paul, barátom... Nézd, mit hoztam!

ELISABETH Pezsgőt? Köszönöm, köszönöm, utálok a pezsgőt.

PAUL Mi utáljuk a pezsgőt. Csak reggelire fogyasztjuk, éhgyomorral, mert az szépít.

GERARD Ez kérem a legeredetibb Chateaux Margot! Cabernet Sauvignon 1923.

PAUL Arról volt szó, hogy huszonhetest hozol.

GERARD De hiszen huszonhatot írunk.

PAUL Nahát. Ez eszembe se jutott.

GERARD Elisabeth, gratulálok az eljegyzéséhez.

ELISABETH Tegezz nyugodtan, Zsiráf! És ne szenvedj, mint egy ló.

GERARD Te minden számításomat keresztülhúztad, te gyönyörű boszorkány.

ELISABETH Akkor mégis magázz inkább! Nem szeretem, ha egy alattvalóm bizalmasodik.

Agathe be, poharakkal

ELISABETH *(Paulhoz)* Mit nézel úgy? Tetszik a barátnőm? Annak nagyon örülsz.

PAUL Mi már előbb találkoztunk, mint te meg ő. És nem tetszik. Egyáltalán nem tetszik.

ELISABETH Dehogyan találkoztatok. És tetszik. Látom, hogy tetszik.

PAUL A vonaton. Nem tetszik. Olyan, mint egy hajóskapitány.

AGATHE Milyen vonaton?

PAUL Mikor a tengerpartra utaztunk. A Grand Hotelban laktunk.

GERARD Hát nem emlékszel rá, drága Paul, hogy végül nem mentünk sehová?

PAUL Most segítsen valaki, mert most tényleg összezavarodtam.

ELISABETH Ne akard, hogy mindenki más is összezavarodjon, Paul. Hamarosan indulnunk kell a templomba. A vőlegényem mindjárt itt lesz...

GERARD Inkább igyunk végre. A menyasszony egészségére. *(Kitölti a bort, és szónokian szavalni kezd)* Drágáim, hoc est enim vinum meum, a piros ital, és ne csodálkozzatok, az ilyen bor mindig fenséges párbeszédre sarkallja a halan-

dót! – Ez valóban a legjobb évjárat: testes, és mégis könnyű... A picikét kesernyés dióíz egyáltalán nem véletlen... Mint egy könnyű likőr...

AGATHE Érdekes íz.

PAUL Érdekes, hogy ez egy íz.

ELISABETH Mondjad, Paul!

PAUL Itt van a vörösvérlúgsó. Öt adag. Az asztalon öt pohár Chateaux Margot, amelyben a mérég szintelenül és szagtalanul feloldódik. Minden pohár alá beteszünk egy cédulát, amire a pohár gazdájának nevét írjuk. Egyenként odalépünk a poharakhoz, és mindenki bedob egy adag mérget egy pohárba. Mivel két adag mérég a légynek se árt, három azonban halálos, így vagy nem hal meg senki, vagy csak egyvalaki hal meg. Abban az esetben, ha legalább hárman nem dobnak be egyetlen pohárba se, mindannyian életben maradunk.

GERARD Akkor hát?

AGATHE Nekem ma nincs kedvem meghalni.

ELISABETH Senki nem fog meghalni.

GERARD Aki nem akar meghalni, az nem hal meg?

PAUL Dehogynem.

GERARD Ugye csak viccelsz?

PAUL Aki nem játszik, az halál fia.

GERARD Akkor magyarázd el még egyszer, mert nem értettem.

PAUL Az asztalon öt pohár Chateaux Margot, amelyben a mérég szintelenül és szagtalanul feloldódik. Minden pohár alá beteszünk egy cédulát, amire a pohár gazdájának nevét írjuk. Egyenként odalépünk a poharakhoz, és mindenki bedob egy adag mérget egy pohárba. Na már most: csak három adag halálos. Tehát, ha...

ELISABETH Jesszusom, már fél tizenegy! Már elkéstem!

AGATHE Gondolod, hogy visszaér?

ELISABETH Az ezüstszürke sportautóján? Másfél óra oda-vissza.

AGATHE Ne félj, drágám, csak néhány sarok a Saint-Sulpice-ig. Gyalog is odaérünk. Segítene, Paul?

PAUL Ha muszáj. *(Paul felségíti Agathe-ra a kabátot)*

ELISABETH Elsüllyedek. Ő mindig olyan pontos.

AGATHE Ugye ez nem igazi mérég?

PAUL Dehogynem.

GERARD Kár lenne értem.

ELISABETH Agathe, mondd, nagyon csúnya vagyok? Úgy izgulok.

PAUL Ha ekkora orrom volna, én is izgulnék.

A lányok felháborodva el

(Gerard-tól) Meséj erről a milliomosról. Tényleg zsidó?

GERARD Szerelmes belé.

PAUL Kicsoda és kibe?

GERARD Mindenki mindenkibe.

PAUL Gyönyörű dolog, ez az Agathe meg te, behálózzátok azt a buta kislányt, beletaszítjátok ennek az undok izraelitának a karmaiba, talán el is adjátok neki.

ELISABETH *(vissza)* Gyertek már, készüljétek!

PAUL Nem akarok kitarottnő látni ebben a családban! Miért nem állsz ki az utcasarokra?

ELISABETH Ott is csak veled találkozni.

PAUL Próbakisasszony! Nevetséges! Házsámot tévesztettél. Neked madárijesztőnek kellett volna szerződnie! És most menyasszonyt játszol. Már benyúlt neked, vagy mi?

ELISABETH Michael feleségül vesz, punktum.

PAUL Feleségül venni? Téged?! Feleségül? Megörültél! Nem nézted meg magad a tükörben? Ki venne téged feleségül, hisz éppen olyan csúf vagy, mint amilyen buta. Te vagy a buták királynője. Ez a Michael csak ugratott, csak mulatott rajtad.

AGATHE Bármelyik percben itt lehet.

ELISABETH Már elkésett.

PAUL Sohase jön meg.

AGATHE Segítene, Paul?

PAUL Gyönyörű nyaka van, Agathe.

AGATHE Paul, könyörgöm, ne ugrasson!

PAUL Engem csak a nyakak érdekelnek. Minden más untat.

Nyakimádó vagyok.
 AGATHE Az egész élet nem állhat ugratásból. Csúnya és rövid nyakam van. Mint a nagynénémnek.
 PAUL Aki nem tudta felakasztani magát?
 ELISABETH Milyen izléstelen!
 PAUL Mint egy korcs hattyúnak – csak nem a rút kiskacsa kegyed?
 ELISABETH Biztos történt vele valami, még sohase késett. Paul, ne kínozd már Agathe-ot.
 PAUL Te foglalkozz a vőlegényeddel. Én foglalkozom Agathe-tal.
 ELISABETH Csak azért gyöttröd, hogy engem gyötörj.
 PAUL Mért, mi közöd neked ahhoz, hogy én hogy beszéljek Agathe-tal? Agathe meg én barátok vagyunk. Ugye, Agathe?
 AGATHE Én még mindig nem tudom, hányadán állok magával. Arról nem tehetek, hogy hasonlítok egy volt barátjára. Aki megdobta magát egy hógolyóval. Én még életemben nem hógolyóztam.
 PAUL Például tegezhetnél is.
 ELISABETH Az előbb még meg akartál mérgezni minket. Most pedig valakit féltékennyé akarsz tenni. Aztán váratlanul tegeződni akarsz.
 PAUL Kit akarok én féltékennyé tenni?
 ELISABETH Szerintem engem. Vagy Agathe-ot. Vagy Gerard-t. Nem bírja elviselni, hogy férjhez megyek.
 PAUL Akkor lássalak, mikor a hátam közepét. Házasodj meg! Legyél mosogatólé-szagú háziasszony. Parancsolgass a saját cseléideidnek.
 GERARD Gyerekek, ez nem a legmegfelelőbb idő a veszekedésre.
 ELISABETH Ki veszekszik? Fel se öltözött rendesen az esküvőmre. *(Ott áll, menyasszonyi ruhában)*
 PAUL Úgy öltözöm, ahogy akarok. Nem tetszem talán? Ez életem első esküvője. És még csak nem is én esküszöm. Nem tudom, hogy ilyenkor mi a szokás.

Hirtelen a fiúkon is cylinder lesz, Agathe a nyoszolyólány, hajában koszorú

ELISABETH Nem baj, nélküled is megleszünk.
 GERARD Most az egyszer legyetek komolyak.
 PAUL Kellünk mi ehhez a vicchez? A nővérkém megunta a leányéletet – na és? Ez olyan nagy dolog? Én megyek horgászni. Agathe, a karját. Irány a Szajna. Lehet, hogy belevetjük magunkat. Kettős öngyilkosság. Olyan, mint egy esküvő, nem igaz, drágám?
 AGATHE Én nem megyek sehová, csak a templomba.
 PAUL Mindenki azt tesz, amit akar. De akkor vége... akkor köztünk mindennek vége!

Ebben a pillanatban megszólal a telefon. Mind a négyen megdermednek, nem veszik föl. A tizedik csöngés után Mariette bejön, és felkapja

MARIETTE Igen. Hogy mi? Hogy az autó? Egy ezüstszürke sportautó? Igen. Igen. A sál? Rátekeredett a kerékre? Megfojtotta a sál? Letépte a fejét? Igen. Nem. Itt van. Adom.

Mariette nyújtja a telefont Elisabethnek, de az elájul

IV.

A palotában

Paul egy hatalmas fényképezőgép elsötétítő drapériája alá bújva fényképezi a gyászruhába öltözött Elisabethet. Klasszikus műteremdíszlet: pálmafa, háttérben egy tengerparti palota, sirályok, régi, súlyos bútorok és drapériák

ELISABETH Olyan jó, Paul, hogy végre ideköltözött hozzánk. Ez a ház kísértetház volna maga nélkül, tele ismeretlen

kísértetekkel. És két vendéggel, akik úgy bolyonganak ebben a házban, mintha az Északi-sarkon lennének. Gerard és Agathe... olyan egymásnak valók, nem gondolja?
 PAUL Ne beszéljen!
 ELISABETH Most haragszik, Paul?
 PAUL Fordítsd a fejed kissé balra!
 ELISABETH Megállapodtunk abban Paul, hogy mostantól magázódunk.
 PAUL Fordítsa a fejét kissé balra!
 ELISABETH Nagyon tetszik magának, Paul?
 PAUL Kicsoda?
 ELISABETH Mindegy. Mi már mindig együtt maradunk, ugye, Paul?
 PAUL Hagyjon ki a kisdéd játékaiból, Elisabeth. És ne gyötörje azt a szegény lányt.
 ELISABETH Én gyötöröm, Paul? Kit?
 PAUL Mintha kövel dobálna engem, Elisabeth, amikor csúnyán beszél vele.
 ELISABETH Paul, csak nem? Maga mért nem beszél vele sohasem?
 PAUL Csak de. Mert nincs mit mondanom neki. Elromlottak a fények. Nagyon buta, azért.
 ELISABETH Most miért olyan mogorva? Szerelmes? Gerard és Agathe ki akarnak kocszini a Bois de Boulogne-ba.
 PAUL És ez mennyiben érint engem, Elisabeth?
 ELISABETH Nem tudom, Paul.
 PAUL Holnap tizenegykor, itt. *(El)*

 ELISABETH *(bekopog Agathe-hoz)* Te sírsz? Megéreztem. Érzem, hogy sír valaki a házban. Már napok óta csak erre gondolok. Mondd, mivel tudnálak megvigasztalni? Nekem mindent elmondhatsz. Egy özvegyasszony minden bánat foglalata.

AGATHE Úgy félek kimondani.
 ELISABETH Ha kimondod, akkor a félelem is elmúlik.
 AGATHE Szeretem, imádom, de ő megvet engem.
 ELISABETH Kíváncsi vagyok, milyen jogon vet meg. Micsoda szerencse ennek a nagy mamlasznak. Ha szereted, feleségül vesz, te pedig szépen hozzámégy.
 AGATHE Gondolod, Lise? De ő nem akar megházasodni.
 ELISABETH Azt csak úgy mondják. Minden fiú meg akar házasodni. Ezt én jobban tudom.
 AGATHE Hogy te milyen csodálatos vagy, Lise! Olyan, de olyan jó vagy.
 ELISABETH Nem vagyok jó. Viszont ismerem az életet.
 AGATHE És ha ő nem szeret engem?
 ELISABETH Már mért ne szeretne?
 AGATHE Ha meglát, elfordul. Ha megszólít, csupa formalitás.
 ELISABETH Tudod, Gerard igen félénk fiú.
 AGATHE Gerard?
 ELISABETH Igen, Gerard. Nála, Gerard-nál lassan bontakoznak ki az érzelmek, tudod, és Gerard-nak utána is sokáig tart, amíg meg tudja fogalmazni, hogy mit érez... Ideje felnőni, gyerekek!
 AGATHE De Lise... Én Paulról beszéllek!

Elisabeth megdermed

Bocsáss meg, Elisabeth... Ugye megbocsátasz?
 ELISABETH *(hosszú szünet után)* Ez aztán a meglepetés! Eláll a lélegzetem. *(Erőt vesz magán)*
 AGATHE Először azt hittem, csak ugrat, folyton ugrat. Ma sem tudom, mit gondol, amikor rám néz. Olyan szomorú. És olyan kegyetlen! Láttad, milyen szép a szeme, milyen szép és védtelen?
 ELISABETH Én a testvére vagyok, tudod, a testvérek nem látják egymás szemét.
 AGATHE Ez az egész olyan reménytelen és ostoba. Még ma elköltözöm. Miért is jöttem ide?
 ELISABETH A dolog nagyon egyszerű: beszélni fogok Paullal.
 AGATHE Nem, nem, neki nem szabad megtudni. Könyörgöm! Lise, Lise, ne mondd el neki!

ELISABETH Bízál bennem, aludj, és ne mozdulj ki a szobából!

HANG: ELISABETH LEMENT A LÉPCSŐN. BOLYHOS HÁZIKÖNTÖST VISELT, ÖV HELYETT NYAKKENDŐVEL A DEREKÁN. EZ A KÖNTÖS HOSSZÚ VOLT, S AKADÁLYOZTA A JÁRÁSBAN. DE ÚGY MENT LE, MINTHA GÉP VINNÉ, VALAMI GÉPEZET LAKOTT BENNE, AMELYNEK CSAK A ZSIVAJÁT HALLÓTTA. EZ A GÉPEZET IRÁNYÍTOTTA, ÉS VIGYÁZOTT, HOGY A KÖNTÖS SZÉLE NE KERÜLJÖN A SZANDÁLJA ALÁ, EZ PARAN-CSOLTA LÉPTEINEK, JOBBRA VAGY BALRA FORDULJANAK-E, ÉS ENNEK A SZAVÁRA CSUKTA ÉS NYITOTTA AZ AJTÓKAT. AUTOMATÁNAK ÉREZTE MAGÁT, FELHÚZTÁK EGYNÉHÁNY TETT ELVÉGZÉSÉRE, S EZEKET SORRA EL KELL VÉGEZNI, HA UGYAN EL NEM TÖRIK ÚTKÖZBEN. SZÍVE IJESZTŐ MÓDON VERT, FÜLE HANGOSAN CSENGETT, S EGYETLEN GONDOLATA SEM VOLT ÖSSZHANGBAN E TEVÉKENY LÉPTEKKEL. CSAKIS ÁLMAINKBAN HALLUNK ILYEN SÚLYOS LÉPTEKET, AMELYEK KÖZELEDNEK, GONDOLKODNAK, KÖNNYEBBÉ TESZIK JÁRÁSUNKAT A MADARAK RÖPTÉNÉL, ÉS E JÁRÓ SZOBOR SÚLYÁT A BÚVÁROK VÍZ ALATTI KÖNNYEDSÉGÉVEL VEGYÍTIK. ELISABETH SÚLYOSAN IS, KÖNNYEN IS MEG REPÜLVE IS, MINT HOGYHA A KÖNTÖSE CSAK ÚGY BUGYBORÉKOLT VOLNA A BOKÁJA KÖRÜL, CSAK MENT, MENT A FOLYOSÓKON, ÜRES FEJJEL. EBBEN A FEJBEN NEM VOLT MÁS, CSAK BIZONYTALAN ZSIBONGÁS, S MELLE MÖGÖTT SEMMI EGYÉB, MINT A FAVÁGÓ SZABÁLYOS FEJSZECsapásai.

*

GERARD Lise! Épp téged kereslek. Paul ma nagyon furcsán viselkedik. Szólt, hogy hívjalak. Hogy van Agathe? Még mindig beteg?

ELISABETH Fáj a feje, aludni akar.

GERARD Pedig hozzá indultam.

ELISABETH Ne menj most be hozzá. Pihen. Menj inkább hozzám. Várj ott, amíg Paullal beszéllek.

GERARD Mi van ezekkel?

ELISABETH Itt a front. Te nem érzed? Vége a nyárnak.

GERARD Nem. Ez valami más.

ELISABETH A nyárnak vége, hidd el, Gerard. De minden megoldódik. Várj a szobámban. Majd én beszéllek Paullal. Velem őszinte szokott lenni.

GERARD De én is akarok kérdezni tőled valamit...

ELISABETH Gerard – azt mondtam, várj meg a szobámban! Meg vagyok értve?

GERARD Ahogy parancsolod.

ELISABETH Kérlek, nem parancsolom.

GERARD Elisabeth...

ELISABETH Tessék?

GERARD Most már letelt az év...

ELISABETH Vigyázz, Gerard, megint magázni foglak.

GERARD Tehát nem kérdezhetem meg?

ELISABETH Kérdezni szabad. Üvöltöni nem. Beteg van a házban. Mondom: megyek Paulhoz. Aztán közlöm majd, hogy mi a teendő. És kérdezhetsz, amit akarsz. De nem itt, és nem most. Isten áldjon. Ez most nem alkalmas pillanat.

Ketten kétféle el. Elisabeth bemegy Paul spanyolfalakkal elválasztott lakrészébe

Ah, Paul, kedvesem, fáj a feje? Épp Agathe-től jövök, neki is fáj. Milyen különös. Vége a nyárnak. Itt az ősz, Paul, végérvényesen itt az ősz.

PAUL Nem lehet, hogy három nap alatt sem kapta meg a levelet.

ELISABETH Mit mond, Paul?

PAUL Párizsból Párizsba! Egyetlen óra alatt megkaphatta volna.

ELISABETH Beszéljen érthetően, Paul! Kinek küldött levelet?

PAUL Te ravasz kigyó, nem azt mondd, hogy nála voltál?

ELISABETH Kinél? Nem mozdultam ki a házból az elmúlt három napban, mint maga is tudja, Paul.

PAUL Egy szót sem szólt a levélről?

ELISABETH Még mindig nem értek semmit, kedves Paul. Kivel levelezik maga a hátam mögött?

PAUL Mindannyian örültek vagytok. Lehetetlen, hogy három nap alatt ne jöjjön meg egy levél.

ELISABETH Mit titokzatoskodik, Paul?

PAUL Nyilván megvet, gyűlöl, és pláne most, hogy föltártam előtte a szívemet.

ELISABETH Paul, Paul, beszéljen érthetően, szívem. Mi van, Paul? Mi ez a levél? Találgassak? Olyan sok lehetőségem nincs, ha belegondolok. Nyilván nem Mariette-nek írtál levelet.

PAUL Kuss már!

ELISABETH Szóval Agathe? Írtál neki egy levelet, amire nem válaszolt? Szereted őt? Majd megkérdezem tőle, hogy mi történt azzal a levéllel. Ne aggódj, én mindent kiszedelek belőle.

PAUL Odamegyek, és megkérdezem.

ELISABETH Nézd, Agathe nem szólt a leveledről. Az előbb ott voltam nála. Egy levél nem veszhet el. Ne félj, meg fogjuk találni. Felmegyek, és mindjárt visszajövök. Vége a nyárnak, hallod, végérvényesen vége. Szólok hogy fűtsenek be az összes kandallóba.

PAUL Jól van, menj, de siess vissza! Siess vissza, könyörgöm!

ELISABETH *(kilep Paultól. Rendkívül gondterhelt)* Hol az a levél? *(Csönget)*

Jön Mariette

Mariette, nem jött ide egy levél a napokban? Eltűnt egy levél, egy fontos levél, nem látott egy levelet itt a házban? Itt nincs meg semmi sem.

MARIETTE Dehogynem – én vettem ki a postaládából. Ott van a konyhaasztalon. Paulnak jött.

ELISABETH Paulnak?

MARIETTE Igen, neki. De nem szereti, ha zavarom, így hát nem nyúltam hozzá. Gondoltam észreveszi majd reggel. De nem jött le enni három napja már. Egy csontváz az a gyerek.

ELISABETH Rég nem gyerek az a gyerek, Mariette.

MARIETTE A kávé sem itta meg, amit odakészítettem neki.

ELISABETH Hozza ide azt a levelet, Mariette!

MARIETTE Máris, asszonyom. *(El)*

ELISABETH Siessen.

Jön Mariette a levéllel

(Kikapja a kezéből) Elmehet, Mariette. Majd én odaadom neki.

Mariette el

A címzett Paul. És a feladó? Paul. Paul? Paul írt levelet Paulnak? Paul, Paul, bolond kisöcsém. *(Feltépi, olvas)* „Agathe, ne haragudj, szeretlek. Hülye voltam. Azt hittem, bántani akarsz. Fölfedeztem, hogy szeretlek, s ha nem szeretsz, belehalok. Térden állva könyörgök, felelj nekem. Szenvedek. Nem mozdulok ki a szobámból. Paul.” *(Egy darabig forgatja a kezében a levelet, és aztán hirtelen mozdulattal cafatokra tépi, még a szájába is veszi, mint egy örült, és rágja a levelet, hogy sikerüljön teljesen megsemmisítenie)* Így. Így lesz a jó. Minden így lesz jó. *(Visszamegy Paulhoz)* Paul, Paul! Ébren vagy?

PAUL Voltál nála?

ELISABETH Agathe nem téged szeret, azt megmondta volna nekem. Gerard a nagy szerelme.

PAUL Hogy ki?

ELISABETH És Gerard is Agathe-ot szereti. Már rég letett arról, hogy nekem udvaroljon.

PAUL De hiszen tegnap arról panaszkodott, hogy milyen hideg vagy vele. Hogy letelt a gyászév, és hogy te megígérted... Gerard és Agathe?

ELISABETH Gerard és Agathe. Furcsa – Gerard sosem beszélt neked erről?

PAUL Patkányok!

ELISABETH De igazán, ha belegendolok, drága Paul, ez igazi örütség a részéről. Agathe egyszerű lélek, Gerard meg jó fiú. Ők ketten egymásnak születtek. Lásd be, lásd csak be, ugye, hogy igazam van?

PAUL Nincs! Nincs! Nincs!

ELISABETH És holnapra elfelejtünk mindent.

PAUL Beleőrülök.

ELISABETH Nincs jogod mások érzelmén taposni.

PAUL És rajtam ki tapos?

ELISABETH Taposnál, ha hagynám.

PAUL Jaj, Elisabeth.

ELISABETH Már holnap be fogják jelenteni. Mintha a gyerekeink volnának. Hát nem olyanok, mintha a gyerekeink volnának?

PAUL Gerard? Patkány! Patkány! Patkány!

ELISABETH Túlzol, édesem.

PAUL És Agathe? Hova tette a szemét? A két szemét. Jobb volna megvakulni.

ELISABETH Majd nagyon gyorsan összeházasodnak, és így a te szenvedésed is hamarabb véget ér. Most aludj. Aludj. Aludj, kicsi baba, aludj. *(Ringatja, aztán amikor azt hiszi, hogy elaludt, el)*

PAUL *(mikor Elisabeth elmegy, hirtelen felül)* Ki ad nekem tanácsot?

*

Elisabeth Agathe-nál

AGATHE Mit mondott?

ELISABETH Kicsoda?

AGATHE Paul! Paul mit mondott?

ELISABETH Paul? Semmit. Semmit sem mondott.

AGATHE Nem voltál nála?

ELISABETH Dehogynem voltam.

AGATHE És mit mondott?

ELISABETH Csak óvatosan jártam körül a témát, de kinevetett. Nem téged nevetett ki, hanem engem. „Ki akarsz házasítani – azt mondja –, hogy megszabadulj tőlem?” Mintha egy színdarabban beszélne. De most ne ess kétségbe! Paul nem szeret senkit. Engem sem szeret. Kicsim, ne sírj, ne sírj!

AGATHE Nem sírok.

ELISABETH Figyelj, Agathe, én azt csodáltam benned, hogy te olyan józan vagy az élet dolgaiban. Ezért csodálkozom annyira, hogy észre sem vetted, hogy Gerard fülig szerelmes beléd. Örjögésig szerelmes. Csak nem tudja kimondani. Olyan esetlen, suta. Az én vállamon sírta ki magát.

AGATHE Gerard?... De hiszen ő téged szeret...

ELISABETH Feleségül kér téged, Agathe. És ez a legeslegjobb pillanat, higgy nekem. Higgy a tapasztaltabbnak. Nem szabad hagyni, hogy eluralkodjon rajtad a fájdalom. A jeges úr. Én ismerem, mi az. És ismerem az öcsémet. Te nem ismered őt. Gondolj csak bele. A jeges úr.

AGATHE Ilyen hirtelen? Mit mondsz?

ELISABETH Gyorsan kell cselekedni. A sebet nem szabad elvakarni. Én ezt tanultam. Gerard! Gyere be, Gerard!

AGATHE Mi? Hogy most? Nem. Nem. Nem akarom látni.

ELISABETH Ne légy már olyan mulya, nem hallod, gyere be! Itt van Agathe, és arra vár, hogy megmondd neki.

GERARD *(félénken belép)* Agathe...

AGATHE Gerard, én nem tudom.

ELISABETH Ne gyerekeskedjetek, gyerekek! Fogjátok meg egymás kezét!

AGATHE Nekem ez olyan hirtelen.

ELISABETH Gerard, ez az utolsó alkalom. Gerard, ezt nem teheted egy nővel! Nem ígérhetsz fűt-fát neki. Gerard, én már mindent elmondtam Agathe-nak. És nem bocsátom meg, ha most cserbenhagysz...

GERARD Legyél a feleségem, Agathe.

ELISABETH Ezt meg kell ünnepelni. Én már rendeltem vacsorát. Most rögtön megtartjuk az eljegyzési vacsorát.

AGATHE Hadd vegyek lélegzetet, Elisabeth.

ELISABETH Most fogsz csak igazán fellélegezni, Agathe. Úgy irigyellek. Ilyen rendes fiút, mint Gerard, ilyen nem találsz minden utcáson.

GERARD Elisabeth – ugye ez nem játék?

ELISABETH Már hogy lenne az, fiam? Ez már az élet. Mariette megterített odalenn. Mariette!

MARIETTE *(jön)* Nem tudom, mi van a fiatalúrral... Olyan mozdulatlanul fekszik... És hideg a keze...

AGATHE Jaj, Paul! *(Mint a szélvész, fut Paulhoz. Beront Paul kucájába, izgalmában feldönti a paravánokat)* Paul, szerelmem, ébredj! Megmérgezte magát! Paul, könyörgöm, térj magadhoz, Paul, kicsi Paul, hogy lehettél ilyen ostoba, hogy tehetted ezt magaddal?

ELISABETH Itt egy levél a földön! „A már üres, a még üres... a pillanat senkiföldje lesz... aki azt gondolja éppen... ami már éppen nem gondolható...” Mi ez? Mit akar ez mondani?

AGATHE Elisabeth, hozz egy forró vizes palackot, gyorsan! Gerard, menj ki, menj ki!

MARIETTE Napok óta fáj a szívem körül, érzem, hogy rosszul vigyáztam, rosszul, nagyon rosszul...

ELISABETH Ne siránkozzon itt nekem, hanem fusson a konyhába! Hívom az orvost.

PAUL Agathe... te vagy? Hol van Agathe? Hívjátok ide Agathe-ot!

AGATHE Itt vagyok, Paul, itt vagyok melletted.

PAUL De jó, hogy itt vagy... Te nem vagy Agathe... Agathe más. Agathe egy őzike...

AGATHE Én vagyok Agathe. És melletted maradok. Édesem, egyetlenem. Menj ki, Gerard, azt mondtam, hogy menj ki!

PAUL De te Gerard-t szereted.

AGATHE Ki mondta ezt neked?

PAUL Megcsókoltál. A levél... A levél, amit küldtem neked... Mondd, mért nem válaszoltál?

AGATHE Milyen levél? Nem kaptam tőled olyan levelet, amire nem válaszoltam.

PAUL Amiben megírtam mindent. Azt írtam, hogy légy a feleségem.

AGATHE Csak álmodtad, Paul, csak álmodtad.

PAUL Elisabeth azt mondta, hogy fel sem bontottad.

AGATHE Elisabeth?

PAUL Elisabeth. Most megkapod, amit akartál. Egy hullát a nyakadra, te szegény Elisabeth.

GERARD Hogy van?

AGATHE Menj ki, Gerard!

PAUL Gerard! Drága Gerard! Meghalok.

AGATHE Nem engedem, Paul, ne is álmodj erről. Menj ki, Gerard! Azt mondtam, hogy menj ki innen!

ELISABETH Itt a tea, drágám, gyere, igyál!

AGATHE *(felsikolt)* Vigyázz, megmérgeztél! Ez képes erre is. Ne igyál a teából, édesem!

ELISABETH Miket beszélés?

PAUL Szóval kezdedbe vetted a dolgokat, te boszorkány? A nagy játékos... Aki nem tud veszíteni...

ELISABETH Miről beszéltek ti ketten, két bolond. Bolondság! Ostobaság! Hogy néztek rám? Hogy mertek így rám nézni?

PAUL A levél, Elisabeth, a levél, mondd, hova tetted a levelet, amit Agathe-nak írtam? A seggedbe dugtad fel? Vagy a kebleid közé rejtetted? A hónod alatt őrzöd, hogy kiköltsd? *(Köhögőrohamot kap)*

ELISABETH Nem tudom, miről beszélés.

PAUL Nem mondtam százszor, hogy ne játssz a tűzzel? Agathe, nézz erre a szerencsétlenre. Átdőfte a szívemet.

ELISABETH Annyi mindent beszéltél akkor össze, mit tudom én már, hogy micsodát. Nem vagy magadnál.

PAUL Hazudtál, Elisabeth. És a játékban nem szabad hazudni.

AGATHE *(sikolt)* Ne nyúlj hozzá, nem engedem. *(Félrelöki Elisabethet)* Ő az enyém. Engem választott, és nem hagyom, hogy megöld.

ELISABETH A kis hárpia. Majd megijedek tőled, mi? Félek tőled, azt hiszed? Azt hiszed, hagyom, hogy elvedd tőlem? Hagyom, hogy kitepd a földből, mint egy karalábét? Azt hiszed, végignézttem volna, hogy belerántod a közönséges kis életedbe, végigvonszolod Pault a világon, hogy ő legyen a te kis férjecskéd, azt hiszed? Azt hiszed, nem az egyetlen észszerű dolgot tettem, amit tennem adatott? A kezemben vagyok. *(Revolvert húz elő)*

PAUL Vigyázz, Agathe! Gerard, segíts!

Gerard megpróbálja lefegyverezni Elisabethet, de az mindannyiukat sakkban tartja a revolverrel

ELISABETH Ennek a történetnek nem úgy lesz vége, ahogy ti gondoljátok. Nem! Félsz, kicsim, félsz? Félték? Ebben igazi golyó van. A kis Agathe! A kis ártatlan Agathe! Csak azt lopná el, ami a legdrágább! A kis naiva! Most retteg, fél, hogy lepuffantom, mint a kutyát. Hát még erre is képesnek tartasz, édesem?

PAUL *(köhögőroham)* Csak ne tartanád olyan ügyetlenül azt a revolvert.

ELISABETH Csak érted teszem, te édes kis hülye.

PAUL Azt, hogy elveszed az életem értelmét? Hogy megölsz? Mi járhat most a buksi fejedben?

ELISABETH Az csak rád meg rám tartozik.

PAUL Örökre együtt?

ELISABETH Mért, talán nem így lesz?

PAUL Én most elmegyek.

ELISABETH Megyek veled, te tökfej, megyek veled.

Paul fájdalmasan felsóhajt. Elisabeth ebben a pillanatban megnyomja a revolver ravaszát. Hatalmas dörrenés. Utána sötét. Fényképezőgép magnéziumporos villanása. Tableau: ott állnak mind a négyen, és belenéznek egy láthatatlan fényképezőgép optikájába

Vége